

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (трети разширен състав)

6 октомври 2021 година *

„Достъп до документи — Решение 2004/258/ЕО — Документи относно приемането на схема за реструктуриране на Banco Popular Español — Частичен отказ на достъп — Изключение, свързано с поверителността на обсъжданията на органите на ЕЦБ за вземане на решения — Документи, които отразяват резултата от обсъжданията на органите на ЕЦБ за вземане на решения — Задължение за мотивиране — Изключение, свързано със защитата на финансовата, паричната и икономическата политика на Съюза или на държава членка — Изключение, свързано със защитата на стабилността на финансовата система на Съюза или на държава членка — Изключение, свързано със защитата на поверителността на информацията, защитена като такава съгласно правото на Съюза — Понятие за поверителна информация — Обща презумпция за поверителност — Изключения от задължението за спазване на професионална тайна — Член 47 от Хартата на основните права“

По дело T-827/17,

Aeris Invest Sàrl, установено в Люксембург (Люксембург), представлявано от R. Vallina Hoset и E. Galán Burgos, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска централна банка (ЕЦБ), представлявана от Т. Филипова, D. Báez Seara и F. von Lindeiner, подпомагани от M. Kottmann, адвокат,

ответник,

подпомагана от

Европейска комисия, представлявана от É. Gippini Fournier, J. Rius, C. Ehrbar и A. Steiblyté,

и от

Banco Santander, SA, установена в Сантандер (Испания), представлявана от J. Rodríguez Cárcamo и A. Rodríguez Conde, адвокати,

встъпили страни,

* Език на производството: испански.

с предмет искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решения LS/MD/17/405, LS/MD/17/406 и LS/MD/17/419 на ЕЦБ от 7 ноември 2017 г., с които се отказва пълен достъп до някои документи, свързани с приемането на схема за реструктуриране на Banco Popular Español, SA,

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав),

състоящ се от: М. Collins, председател, V. Kreuschitz, Z. Csehi, G. De Baere (докладчик) и G. Steinfatt, съдии,

секретар: А. Juhász-Tóth, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 4 март 2021 г.,

постанови настоящото

Решение

I. Обстоятелствата по спора

Реструктуриране на Banco Popular Español, SA

- 1 Banco Popular Español, SA (наричана по-нататък „Banco Popular“) е кредитна институция, установена в Испания, която подлежи на пряк пруденциален надзор от Европейската централна банка (ЕЦБ) в приложение на Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 година за възлагане на Европейската централна банка на конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции (ОВ L 287, 2013 г., стр. 63).
- 2 На 6 юни 2017 г. след консултация с Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) ЕЦБ извършва оценка за това дали Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна (наричана по-нататък „оценката FOLTF“) съгласно член 18, параграф 1, втора алинея от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).
- 3 Същия ден управителният съвет на Banco Popular уведомява ЕЦБ, че е стигнал до извода, че има вероятност банката да стане проблемна.
- 4 Отново същия ден ЕЦБ изпраща на ЕСП и на Европейската комисия окончателния вариант на оценката FOLTF в съответствие с член 18, параграф 1, трета алинея от Регламент № 806/2014.
- 5 В оценката FOLTF ЕЦБ посочва, че през последните месеци ликвидността на Banco Popular се влошила значително, главно поради значителното изчерпване на нейната депозитна база.

- 6 Предвид по-специално прекомерното теглене на депозити, бързината, с която Banco Popular губи ликвидността си, и неспособността ѝ да генерира други ликвидни средства, ЕЦБ приема, че са налице обективни данни, че в близко бъдеще Banco Popular вероятно няма да е в състояние да погасява в срок дълговете си или другите си задължения. Въз основа на това ЕЦБ стига до извода, че Banco Popular е проблемна или при всички положения има вероятност да стане проблемна в близко бъдеще по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014.
- 7 На 7 юни 2017 г. изпълнителната сесия на ЕСП приема Решение SRB/EES/2017/08 относно схема за реструктуриране на Banco Popular на основание Регламент № 806/2014 (наричана по-нататък „схемата за реструктуриране“). Адресат на схемата за реструктуриране е Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB, Фонд за организирано реструктуриране на банките, Испания).
- 8 Преди приемането на схемата за реструктуриране се извършва оценка на Banco Popular съгласно член 20 от Регламент № 806/2014. Тази оценка се състои от първи доклад за оценка от 5 юни 2017 г., изготвен от ЕСП съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, и втори доклад за оценка от 6 юни 2017 г., изготвен от независим експерт съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014. Тези два доклада за оценка са приложени към схемата за реструктуриране.
- 9 Тъй като счита, че предвидените в член 18, параграф 1 от Регламент № 806/2014 условия са налице ЕСП решава да постави Banco Popular в режим на реструктуриране. Така ЕСП приема, първо, че Banco Popular е проблемна или има вероятност да стане проблемна, второ, че не съществуват други мерки, които биха могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задълженията на Banco Popular, и трето, че в обществен интерес е необходимо да се извърши реструктуриране под формата инструмент за продажба на стопанската дейност на Banco Popular.
- 10 Инструментът за продажба на стопанска дейност се състои в прехвърлянето на акции на Banco Popular, свободни и необременени от права или привилегии на трето лице, на Banco Santander, SA, срещу заплащането на покупна цена от 1 EUR.
- 11 На 7 юни 2017 г. Комисията приема Решение (ЕС) 2017/1246 за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15) и го съобщава на ЕСП.
- 12 Същия ден FROB приема необходимите мерки за изпълнение на схемата за реструктуриране в съответствие с член 29 от Регламент № 806/2014.
- 13 ЕСП публикува на своя интернет сайт съобщение, в което са обобщени последиците на схемата за реструктуриране. Освен това на 11 юли 2017 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ С 222, 2017 г., стр. 3) е публикувано кратко съобщение относно схемата за реструктуриране. В това съобщение се посочва, че повече сведения за схемата за реструктуриране могат да се намерят на интернет сайта на ЕСП, както и линк към тези сведения, включително неуповителния вариант на схемата за реструктуриране. Същия ден Решение 2017/1246 на Комисията е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ L 178, 2017 г., стр. 15).

- 14 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 18 септември 2017 г., жалбоподателят, Aeris Invest Sàrl, иска отмяна на схемата за реструктуриране. Жалбата е заведена под номер T-628/17. На 10 октомври 2017 г. жалбоподателят предявява и иск за извъндоговорна отговорност срещу ЕСП за поправяне на вредите, които твърди, че е претърпял вследствие на приемането на схемата за реструктуриране. Това дело е заведено под номер T-714/17.

Заявления на жалбоподателя за достъп до документи

- 15 Жалбоподателят притежава акции на Banco Popular преди приемането на схемата за реструктуриране.
- 16 Между 19 юни и 2 август 2017 г. жалбоподателят подава до ЕЦБ три заявления за достъп до документи в съответствие с член 6, параграф 1 от Решение 2004/258/ЕО на ЕЦБ от 4 март 2004 година относно публичния достъп до документи на ЕЦБ (ОВ L 80, 2004 г., стр. 42), изменено, от една страна, с Решение 2011/342/ЕС на ЕЦБ от 9 май 2011 г. (ОВ L 158, 2011 г., стр. 37), и от друга страна, с Решение (ЕС) 2015/529 на ЕЦБ от 21 януари 2015 г. (ОВ L 84, 2015 г., стр. 84), както и две заявления до Banco de España (Централна банка на Испания, Испания). Заявленията до Централната банка на Испания, които се отнасят до изготвени или притежавани от ЕЦБ документи, са изпратени на последната в съответствие с член 5, втора алинея от Решение 2004/258.
- 17 В отговор на заявленията за достъп на жалбоподателя ЕЦБ приема четири решения, а именно Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г., Решение LS/PT/2017/77 от 30 август 2017 г., Решение LS/PT/2017/71 от 31 август 2017 г. и Решение LS/PT/2017/74 от 1 септември 2017 г.
- 18 След приемането на тези решения в съответствие с член 8, параграф 2 от Решение 2004/258 жалбоподателят подава само едно потвърдително заявление до Изпълнителния съвет на ЕЦБ (наричано по-нататък „потвърдителното заявление“), в което обединява всички документи, до които иска пълен достъп, посочени в споменатите в точка 17 по-горе решения на ЕЦБ.
- 19 Така жалбоподателят иска достъп по-специално до следните документи:
- скритите данни за тавана на спешната помощ за ликвидност (наричана по-нататък „СПЛ“), за действително предоставения размер на СПЛ, за дадените от Banco Popular гаранции за предоставянето ѝ (наричани по-нататък „предложените гаранции“), за ликвидността и за капиталовите коефициенти,
 - оценката FOLTF,
 - всички документи на Централната банка на Испания, в които се посочва дневното (положително или отрицателно) салдо на депозитите на Banco Popular, а именно както изтеглените, така и внесените суми между 1 януари и 6 юни 2017 г., както и всички документи, в които се съдържа изцяло или частично тази информация,
 - всички документи на Централната банка на Испания, които съдържат, първо, средното (положително или отрицателно) салдо на депозитите на Banco Popular, а именно както изтеглените, така и внесените суми между 1 януари и 23 май 2017 г., и второ, дневното

(положително или отрицателно) салдо на тегленията на Banco Popular между 1 януари и 23 май 2017 г.,

- документите, изпратени между 1 и 6 юни 2017 г. от Banco Popular на ЕЦБ и на Централната банка на Испания в рамките на единния надзорен механизъм (ЕНМ) във връзка с приемането от ЕСП на схемата за реструктуриране, и по-специално писмата от Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г., и при условията на евентуалност, писмото от Banco Popular до ЕЦБ от 6 юни 2017 г.
- 20 ЕЦБ отговаря на потвърдителното заявление с три решения от 7 ноември 2017 г. (наричани по-нататък „обжалваните решения“).
 - 21 С решение LS/MD/17/405 от 7 ноември 2017 г. (наричано по-нататък „първото обжалвано решение“) ЕЦБ отказва да предостави достъп до информацията, посочена в третото и четвъртото тире на точка 19 по-горе. Според ЕЦБ документът, в който се съдържа тази информация, се ползва от обща презумпция за поверителност по силата на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, чиято цел е да защити поверителността на информацията, защитена като такава съгласно правото на Европейския съюз.
 - 22 В това отношение ЕЦБ посочва, че в рамките на текущата си дейност по пруденциален надзор тя събира, към датите на подаване на декларация в края на периода, информация за депозитите на кредитните институции, върху които осъществява пряк надзор. Този надзор обикновено не включва информация за дневното (положително или отрицателно) салдо на депозитите, тоест както тегленията, така и вноските, нито информация относно ликвидния капацитет на съответната кредитна институция. В случая на Banco Popular ЕЦБ по изключение е започнала да събира тази информация, считано от 3 април 2017 г.
 - 23 Според ЕЦБ тя е изготвила документа, в който се съдържа тази информация, в рамките на задачата си за пруденциален надзор и неговото съдържание е било взето предвид за изготвянето на оценката FOLTF. Така исканият документ бил част от административната преписка по текущия пруденциален надзор над Banco Popular и процедурата FOLTF.
 - 24 Следователно към искания документ се прилагали задълженията за спазване на професионална тайна, предвидени в член 27 от Регламент № 1024/2013, в членове 53 и следващите от Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на Директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (ОВ L 176, 2013 г., стр. 338) и в член 84 от Директива 2014/59/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 15 май 2014 година за създаване на рамка за възстановяване и реструктуриране на кредитни институции и инвестиционни посредници и за изменение на Директива 82/891/ЕИО на Съвета и директиви 2001/24/ЕО, 2002/47/ЕО, 2004/25/ЕО, 2005/56/ЕО, 2007/36/ЕО, 2011/35/ЕС, 2012/30/ЕС и 2013/36/ЕС и на регламенти (ЕС) № 1093/2010 и (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L173, 2014 г., стр. 190). Според ЕЦБ оповестяването му можело да засегне не само Banco Popular, но и банковата система като цяло, тъй като банките вече не могли да разчитат, че предоставената от тях информация ще остане поверителна.

- 25 С Решение LS/MD/17/406 от 7 ноември 2017 г. (наричано по-нататък „второто обжалвано решение“) ЕЦБ отказва достъп до информацията, посочена в точка 19, първо тире по-горе. Тази информация е била скрита при предоставянето от ЕЦБ на частичен достъп на жалбоподателя в отговор на първото му заявление. Предоставен е частичен достъп до следните четири документа:
- писмо от управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“,
 - последващо писмо от управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“,
 - предложение от 5 юни 2017 г. на Изпълнителния съвет до Управителния съвет на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“,
 - протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет на ЕЦБ, проведено на 5 юни 2017 г. чрез видеовръзка.
- 26 ЕЦБ решава, че не може да се предостави пълен достъп до тези документи на няколко основания. Първо, съдържащата се в тях информация за тавана на СПЛ и за действително предоставената сума попада в обхвата на изключенията, предвидени в член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 относно защитата на обществения интерес, свързан с поверителността на обсъжданията на органите на ЕЦБ за вземане на решения, в член 4, параграф 1, буква а), второ тире от това решение относно защитата на обществения интерес, свързан с финансовата, паричната или икономическата политика на Съюза или на държава членка и в член 4, параграф 1, буква а) от това решение относно защитата на обществения интерес, свързан със стабилността на финансовата система на Съюза или на държава членка. Второ, според ЕЦБ информацията относно предложените гаранции, която се съдържа в исканите документи, е защитена и от изключението по член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258 относно защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице. Трето, ЕЦБ счита, че информацията относно ликвидността и капиталовите коефициенти на Banco Populare е защитена от изключенията, предвидени в член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 относно защитата на поверителността на информацията, която е защитена като такава съгласно правото на Съюза, и в член 4, параграф 2, първо тире от същото решение относно защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице.
- 27 Що се отнася до информацията за тавана на СПЛ и за действително предоставения размер на СПЛ, ЕЦБ посочва, че оповестяването на тази информация може да засегне конкретно и реално паричната политика и финансовата стабилност, тъй като дискреционното правомощие на националните централни банки да разрешават временни проблеми с ликвидността представлява съществен елемент за финансовата стабилност и основна предпоставка за ефективността на паричната политика.
- 28 Според ЕЦБ преструктурирането на Banco Popular е отслабило още повече способността на испанския финансов пазар да реагира на бъдещи сходни случаи. Доверието на пазара се влошило по-специално по отношение на малките финансови институции. Оповестяването на информацията за тавана на СПЛ и за действително предоставения размер на СПЛ можело да повиши напрежението, на което са подложени финансовите институции, или да доведе до неоснователни спекулации относно положението на Banco Santander. Освен това,

тъй като финансовите пазари са тясно свързани помежду си, неблагоприятните промени в Испания можели да предизвикат каскадни последици в други държави членки, което в крайна сметка можело да се отрази неблагоприятно на финансовата стабилност на Съюза.

- 29 ЕЦБ отбелязва също, че оповестяването на тавана на СПЛ и на действителния размер на СПЛ, предоставен на Banco Popular, може да намали гъвкавостта на националните централни банки за адаптиране на СПЛ към конкретните обстоятелства в бъдещи случаи. Освен това оповестяването на тези данни можело да породи очаквания, че националните централни банки и ЕЦБ ще действат винаги по същия начин, дори в случаите, когато не е оправдан подобен подход.
- 30 Що се отнася до предложените гаранции, ЕЦБ подчертава по същество, че оповестяването на тези данни ще засегне ефективността на СПЛ като инструмент за запазване на финансовата стабилност. Според ЕЦБ банките щели да се разколебаят да поискат СПЛ в подходящия момент, ако информацията за предложените гаранции е публична. Освен това оповестяването на тази информация, дори ex post, можело да намали гъвкавостта на националните централни банки при отчитане на голямото разнообразие от възможни активи, тъй като информацията за възприетия от тях подход в миналото, щяла да породи очаквания за вида гаранции, който би могъл да се използва в бъдеще. Това щяло да намали възможността за ефективна реакция при бъдещи проблеми с ликвидността и щяло да намали ефективността на СПЛ като инструмент за запазване на финансовата стабилност.
- 31 Що се отнася до информацията относно ликвидността и капиталовите коефициенти на Banco Popular, ЕЦБ посочва, че тази информация попада в обхвата на пруденциалния надзор и следователно е защитена от приложимите в тази област правила за спазване на професионална тайна и за поверителност, предвидени в член 27 от Регламент № 1024/2013 във връзка с член 53 и следващите от Директива 2013/36. Според ЕЦБ оповестяването на тези данни ще породи спекулации от страна на участниците на пазара за ликвидността на Banco Santander и нуждата ѝ от финансиране, което ще създаде неоснователен финансов натиск. Следователно оповестяването на тази информация можело да засегне, от една страна, обществения интерес, свързан със стабилността на финансовата система на Испания и на Съюза, и от друга страна, търговските интереси на Banco Santander.
- 32 Накрая ЕЦБ посочва, че според нея не е налице по-висш обществен интерес, който да позволява да се изключи прилагането на изключението по член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258. Тя счита, че интересът, на който в случая се позовава жалбоподателят, а именно статутът му на бивш акционер, е частен интерес, който не може да има превес над защитения от тази разпоредба обществен интерес.
- 33 С Решение LS/MD/17/419 от 7 ноември 2017 г. (наричано по-нататък „третото обжалвано решение“) ЕЦБ отказва достъп до документите, посочени в точка 19, второ и пето тире по-горе. ЕЦБ счита, че тези документи попадат в обхвата на обща презумпция за поверителност, която се основава на изключенията, предвидени в член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 относно защитата на поверителността на информацията, защитена като такава съгласно на правото на Съюза, и в член 4, параграф 2, първо тире от същото решение относно защитата на търговските интереси на физическо или юридическо лице.

- 34 ЕЦБ обяснява, че пълният текст на оценката FOLTF и предоставените от Banco Popular документи — а именно относно нейния капитал и ликвидност, относно условията на лицензиране, както и съобщенията, изпратени от Banco Popular до ЕЦБ между 1 и 6 юни 2017 г. — са част от административни преписки по текущия пруденциален надзор и по процедурата за извършване на оценката FOLTF.
- 35 Тъй като са свързани с упражняването от ЕЦБ на функциите ѝ на орган на пруденциален надзор, тези административни преписки попадат в обхвата на приложимите в тази област задължения за спазване на професионална тайна и за поверителност, предвидени в член 27 от Регламент № 1024/2013, в член 53 и следващите от Директива 2013/36 и в член 84 от Директива 2014/59.
- 36 Според ЕЦБ оповестяването на исканите документи може да засегне не само съответната кредитна институция, но и банковата система като цяло, тъй като банките вече не могат да разчитат, че информацията, която представят на ЕЦБ за целите на пруденциалния надзор, ще остане поверителна.
- 37 Режимът на професионална тайна и на поверителност допускал оповестяването на поверителна информация само в обобщена или сбита форма, така че да не се позволи идентифицирането на съответната кредитна институция. Този режим продължавал да се прилага дори ако дадена кредитна институция е била обект на реструктуриране.
- 38 По-нататък ЕЦБ отбелязва, че исканите документи съдържат и информация за позицията на Banco Popular на пазара и за нейните активи и пасиви, чието оповестяване може да засегне търговските интереси на Banco Popular и на неговото предприятие майка — Banco Santander. ЕЦБ приема по-специално че информацията като тази за оценката на въздействието на ликвидността на Banco Popular върху финансирането и оперативната структура на дъщерното ѝ дружество, Banco Popular Portugal, е чувствителна търговска информация и може да породви спекулации, които не се основават на финансовото положение и на ликвидността на групата.
- 39 Накрая ЕЦБ посочва, че според нея не е налице по-висш обществен интерес, който да позволява да се изключи прилагането на изключението по член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258. Тя счита, че интересът, на който в случая се позовава жалбоподателят, а именно статутът му на бивш акционер, е частен интерес, който не може да има превес над защитения от тази разпоредба обществен интерес.

II. Факти, настъпили след подаване на жалбата

- 40 В резултат на различни жалби, подадени от няколко бивши акционери, включително жалбоподателя, както и от кредитори на Banco Popular пред апелативната комисия на ЕСП, последният публикува на своя интернет сайт някои документи относно реструктурирането на Banco Popular.
- 41 На 6 февруари 2018 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на решението на апелативната комисия на ЕСП от 28 ноември 2017 г., заведена под номер T-62/18.

- 42 Освен това на 18 юли 2018 г. жалбоподателят подава жалба за отмяна на Решение LS/MD/18/141 на ЕЦБ от 8 май 2018 г., с което последната отказва да предостави достъп до някои документи за реструктурирането на Banco Popular, различни от тези, които са предмет на жалбата по настоящото дело. Тази жалба е заведена под номер T-442/18.
- 43 На 14 юни 2018 г. кантората Deloitte изпраща на ЕСП доклада за оценката, която е била извършена, за да се определи дали акционерите и кредиторите са щели да бъдат третирани по-благоприятно, ако към институцията, обект на процедура по реструктуриране, бе приложено обичайното производство по несъстоятелност, предвидено в член 20, параграфи 16—18 от Регламент № 806/2014 (наричана по-нататък „оценка 3“).
- 44 На 6 август 2018 г. ЕСП публикува на своя уебсайт становището си от 2 август 2018 г. относно предварителното си решение SRB/EES/2018/132 за необходимостта да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от мерките за реструктуриране на Banco Popular, и за образуването на процедурата във връзка с правото на изслушване, както и неуповенителна версия на оценка 3. На 7 август 2018 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* е публикувано съобщение за становището на ЕСП от 2 август 2018 г. (ОВ С 277 I, 2018 г., стр. 1).
- 45 На 17 март 2020 г. ЕСП приема Решение SRB/EES/2020/52 за това дали трябва да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от предприетите спрямо Banco Popular мерки за реструктуриране. В това решение, публикувано на неговия интернет сайт, ЕСП приема, че акционерите и кредиторите, засегнати от реструктурирането на Banco Popular, нямат право на обезщетение от Единния фонд за реструктуриране (ЕФП) на основание член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014. Съобщение за това решение е публикувано на 20 март 2020 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* (ОВ С 91, 2020 г., стр. 2).

III. Производство и искания на страните

- 46 На 27 декември 2017 г. жалбоподателят подава жалбата по настоящото дело в секретариата на Общия съд.
- 47 С отделна молба, подадена същия ден в секретариата на Общия съд, жалбоподателят прави искане за произнасяне по жалбата по реда на бързото производство на основание член 152 от Процедурния правилник на Общия съд. ЕЦБ представя становището си по това искане в определения срок. С решение от 26 януари 2018 г. Общият съд (осми състав) отхвърля искането за произнасяне по реда на бързото производство.
- 48 С молби, подадени в секретариата на Общия съд на 6 март 2018 г., Banco Popular и Banco Santander искат да встъпят в настоящото производство в подкрепа на исканията на ЕЦБ.
- 49 С молба, подадена в секретариата на Общия съд на 11 април 2018 г., Комисията иска да встъпи в настоящото производство в подкрепа на исканията на ЕЦБ.
- 50 С решение от 17 юли 2018 г. председателят на осми състав на Общия съд допуска встъпването на Комисията. Комисията представя писменото си становище при встъпване, а главните страни представят становищата си по него в определения срок.

- 51 С определение от 27 юли 2018 г. председателят на осми състав на Общия съд допуска встъпването на Banco Santander и на Banco Popular. Последните представят писмените си становища при встъпване, а главните страни представят становищата си по тях в определения срок.
- 52 С акт, подаден в секретариата на Общия съд на 30 октомври 2018 г., Banco Santander уведомява Общия съд, че считано от 28 септември 2018 г., е универсален правопреемник на Banco Popular и че встъпването на последната е оттеглено.
- 53 Жалбоподателят представя становище по оттеглянето на встъпването на Banco Popular в определения срок. Нито ЕЦБ, нито Комисията представят становище по този въпрос.
- 54 С определение от 5 февруари 2019 г. председателят на осми състав на Общия съд заличава от регистъра встъпването на Banco Popular и решава Banco Santander да понесе направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на жалбоподателя във връзка с встъпването на Banco Popular. Той решава също ЕЦБ и Комисията да понесат направените от тях съдебни разноски.
- 55 С решение на председателя на осми състав от 1 август 2019 г., след изслушване на страните, производството е спряно на основание член 69, буква б) от Процедурния правилник до приемането на окончателно решение по делото, по което впоследствие е постановено решение от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/Espírito Santo Financial (Португалия) (С-442/18 Р, ЕУ:С:2019:1117).
- 56 След промяна в съставите на Общия съд в приложение на член 27, параграф 5 от Процедурния правилник съдията докладчик е включен в трети състав, на който съответно е разпределено настоящото дело.
- 57 На 19 декември 2019 г. Съдът постановява решение ЕЦБ/Espírito Santo Financial (Португалия) (С-442/18 Р, ЕУ:С:2019:1117). В резултат на това производството по настоящото дело е възобновено.
- 58 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник, от една страна, жалбоподателят е приканен да се произнесе по последиците, които според него следва да се изведат за настоящото дело от решение от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/Espírito Santo Financial (Португалия) (С-442/18 Р, ЕУ:С:2019:1117), и от друга страна, ЕЦБ, Комисията и Banco Santander са приканени да представят становища по отговора на жалбоподателя.
- 59 В рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 89 от Процедурния правилник жалбоподателят, ЕЦБ и Комисията са приканени да отговорят писмено на въпросите на Общия съд. Същите отговарят на въпросите в определения срок.
- 60 С определение за събиране на доказателства от 27 ноември 2020 г. Общият съд разпорежда на ЕЦБ, от една страна, на основание член 24, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, и от друга страна, на основание член 91, буква в) и член 104 от Процедурния правилник, да представи документите, до които е отказан достъп с обжалваните решения.

- 61 По предложение на трети състав Общият съд решава на основание член 28 от Процедурния правилник да преразпредели делото на разширен състав.
- 62 С писмо от 12 февруари 2021 г. Banco Santander посочва, че поради санитарната криза, причинена от COVID-19, е невъзможно да изпрати представител в Люксембург (Люксембург) за съдебното заседание за изслушване на устните състезания и иска да пледира чрез видеоконферентна връзка. С решение от 17 февруари 2021 г. председателят на трети разширен състав уважава искането на Banco Santander.
- 63 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд устни въпроси са изслушани в съдебното заседание от 4 март 2021 г.
- 64 Жалбоподателят моли Общия съд:
- да отмени обжалваните решения,
 - да осъди ЕЦБ да заплати съдебните разноски.
- 65 ЕЦБ, подкрепяна от Комисията и Banco Santander, моли Общия съд:
- да отхвърли жалбата,
 - да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

IV. От правна страна

- 66 В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания. Първото основание е изведено от това, че в обжалваните решения ЕЦБ е нарушила член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258. В рамките на второто основание жалбоподателят изтъква, че във второто обжалвано решение ЕЦБ е нарушила член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258. Третото основание е за отмяна на второто и третото обжалвано решение поради нарушение на член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258. Четвъртото основание е изведено от нарушение на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). В рамките на петото основание, изтъкнато за първи път в становището му по писмените становища при встъпване на Комисията и на Banco Santander, жалбоподателят поддържа, че във второто обжалвано решение е допуснато нарушение на задължението за мотивиране на прилагането на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258.
- 67 Преди да се разгледат петте основания на жалбоподателя, трябва да се установи дали не са отпаднали предметът на спора и правният интерес на жалбоподателя.
- 68 След това трябва да се анализира съдържанието на второто обжалвано решение. Въз основа на този анализ най-напред следва да се разгледат петото и второто основание. После ще бъдат разгледани първото и евентуално третото основание, и накрая — четвъртото основание.

А. По предмета на спора и правния интерес на жалбоподателя

- 69 В писменото си становище при встъпване Banco Santander привлича вниманието на Общия съд върху факта, че след подаването на жалбата по настоящото дело някои документи до голяма степен са били публикувани или скоро ще бъдат публикувани на интернет сайта на ЕСП в резултат на решенията на апелативната комисия на ЕСП (вж. в това отношение т. 40 и сл. по-горе). Banco Santander счита, че това обстоятелство може да остави жалбата без предмет.
- 70 ЕЦБ и жалбоподателят оспорват твърденията на Banco Santander.
- 71 Както правилно посочва Banco Santander, постановено е, че встъпилата страна не е легитимирана самостоятелно да повдига възражение за липса на процесуална предпоставка и поради това Общият съд не е длъжен да разгледа основанията, които са изтъкнати само от нея и не се отнасят до липса на абсолютна процесуална предпоставка (решения от 24 март 1993 г., CIRFS и др./Комисия, C-313/90, EU:C:1993:111, т. 22 и от 13 декември 2018 г., Post Bank Iran/Съвет, T-559/15, EU:T:2018:948, т. 63).
- 72 Съгласно член 131, параграф 1 от Процедурния правилник обаче, ако установи, че предметът на делото е отпаднал и че не следва да се произнася по същество, Общият съд служебно може във всеки един момент, по предложение на съдията докладчик и след изслушване на страните, да се произнесе с мотивирано определение.
- 73 Както се приема в постоянната съдебна практика правният интерес на жалбоподателя трябва да е налице с оглед на предмета на жалбата към момента на подаването ѝ, тъй като в противен случай същата би била недопустима. Предметът на спора и правният интерес трябва да продължават да съществуват до обявяването на съдебното решение, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне, което предполага жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (вж. решение от 21 януари 2021 г., Leino-Sandberg/Парламент, C-761/18 P, EU:C:2021:52, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 74 От една страна, що се отнася до предмета на спора, в точка 33 от решението си от 21 януари 2021 г., Leino-Sandberg/Парламент (C-761/18 P, EU:C:2021:52), Съдът припомня, че в областта на публичния достъп до документите на институциите на Съюза предметът на спора продължава да съществува, докато решението, с което съответната институция е отказала достъп до искания документ, не е било формално оттеглено от тази институция, дори ако исканият документ е оповестен от трето лице.
- 75 Тъй като ЕЦБ не е оттегляла формално обжалваните решения, предметът на жалбата по настоящото дело не е отпаднал.
- 76 От друга страна, що се отнася до правния интерес на жалбоподателя, следва да се посочи, че на интернет сайта на ЕСП са били публикувани изцяло или частично следните документи относно процедурата по реструктуриране на Banco Popular: първо, схемата за реструктуриране, второ, първият доклад за оценка от 5 юни 2017 г., изготвен от ЕСП съгласно член 20, параграф 5, буква а) от Регламент № 806/2014, трето, вторият доклад за оценка от 6 юни 2017 г., изготвен от независим експерт съгласно член 20, параграф 10 от Регламент № 806/2014, четвърто, планът за реструктуриране от 2016 г., пето, писмото за продажба от 6 юни 2017 г., шесто, решението на ЕСП от 3 юни 2017 г. за откриване на

процедурата за продажба на Banco Popular, седмо, придружителното писмо към решението на ЕСП от 3 юни 2017 г. за откриване на процедурата за продажба на Banco Popular, осмо, оценка 3, девето, становището на ЕСП от 2 август 2018 г. относно предварителното му решение за това дали е необходимо да се предостави обезщетение на акционерите и кредиторите, засегнати от мерките за реструктуриране на Banco Popular, и за образуването на процедурата за правото на изслушване, десето, докладът за данните относно пасивите от 2017 г., единадесето, докладът за критичните функции от 2017 г. и дванадесето, някои документи, получени от Banco Popular в рамките на частното производство за продажба.

- 77 Трябва да се констатира, че в посочените в точка 76 по-горе документи не се включват документите, предмет на настоящия спор, посочени в точки 21—25 и 33 по-горе, което жалбоподателят потвърждава както писмено, така и в съдебното заседание.
- 78 Във всички случаи Съдът е посочил, че когато жалбоподателят е получил достъп единствено до искания документ, оповестен от трета страна, и съответната институция продължава да му отказва достъп до искания документ, не може да се приеме, че жалбоподателят е получил достъп до последния документ, нито че съответно е изгубил правния си интерес да иска отмяната на съответното решение само поради публичното оповестяване на документа. Напротив, при това положение жалбоподателят запазва реален интерес от получаването на достъп до автентичен вариант на искания документ, което гарантира, че тази институция е негов автор и че документът отразява нейната официална позиция (вж. в този смисъл решение от 21 януари 2021 г., Leino-Sandberg/Parlement, C-761/18 P, EU:C:2021:52, т. 48).
- 79 Тъй като по време на съдебното заседание ЕЦБ потвърждава, че не е оповестила исканите документи след подаването на жалбата по настоящото дело и продължава да отказва достъп до тях, следва да се заключи, че правният интерес на жалбоподателя от настоящото производство по обжалване не е отпаднал.

Б. По тълкуването на второто обжалвано решение

- 80 Най-напред следва да се констатира, че има несъответствие между текста на второто обжалвано решение и начина, по който ЕЦБ е обобщила това решение в представените пред Общия съд писмени изявления. По-специално това несъответствие е по въпроса на кои разпоредби от Решение 2004/258 се позовава ЕЦБ във второто обжалвано решение, за да откаже достъп до различните разглеждани видове информация.
- 81 Най-напред следва да се отбележи, че за да тълкува съдържанието на второто обжалвано решение, Общият съд ще използва текста на решението на английски език. Всъщност в текста на второто обжалвано решение на испански език е включено означението „Traducción de cortesía (en caso de discrepancia prevalece la versión en inglés)“ (Неофициален превод (в случай на разминаване, текстът на английски език има предимство)). Страните не спорят, че за автентичен трябва да се счита текстът на посоченото решение на английски език.
- 82 По-нататък, следва да се припомни, както бе посочено в точка 25 по-горе, че с второто обжалвано решение се отказва частичен достъп до четири документа, които съдържат пет категории информация, а именно информация за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ, за предложените гаранции, за ликвидността на Banco

Popular и за капиталовите коефициенти на последната. Към тези пет категории информация във второто обжалвано решение се прилагат пет изключения от правото на достъп, които се припокриват по отношение на различните видове информация.

- 83 В отговор на въпрос, поставен от Общия съд по време на съдебното заседание, ЕЦБ обяснява, че според нея второто обжалвано решение се основава на изключенията по член 4, параграф 1, буква а), първо, второ и седмо тире от Решение 2004/258 по отношение на всяка от петте категории информация, до които е отказан достъп (вж. т. 82 по-горе). Според ЕЦБ това тълкуване се потвърждава от приложение В.1 към писмената ѝ защита, в което се съдържа таблица на исканите документи и на мотивите за (частично) неоповестяване, на които се позовава ЕЦБ, което приложение е неразделна част от второто обжалвано решение.
- 84 В отговор на твърденията на ЕЦБ по време на съдебното заседание жалбоподателят посочва, че според него правото му на защита е нарушено, тъй като, от една страна, приложение В.1 към писмената защита не му е било съобщено с второто обжалвано решение, и от друга страна, текстът на второто обжалвано решение не потвърждава позицията на ЕЦБ, че петте категории информация, до които е отказан достъп, попадат в обхвата на всички изключения по член 4, параграф 1, буква а), първо, второ и седмо тире от Решение 2004/258.
- 85 Трябва да се констатира, че първо, според второто обжалвано решение то потвърждава Решение LS/PT/2017/66 на ЕЦБ от 11 август 2017 г. От текста на решението от 11 август 2017 г. обаче е видно, че изключенията по член 4, параграф 1, буква а), първо, второ и седмо тире от Решение 2004/258 се прилагат само към информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции, но не и към информацията за ликвидността на Banco Popular и за капиталовите коефициенти на последната.
- 86 Второ, във второто обжалвано решение, под заглавие „Information on the liquidity saine and the capital ratios of ВРЕ“ (Информация за ликвидността и капиталовите коефициенти на ВРЕ), ЕЦБ посочва, че: „[i]n your confirmatory application you do not contest the ECB’s reasoning and arguments put forward as justification for the non-disclosure of the liquidity situation and the capital ratios of ВРЕ“ (в потвърдително заявление Вие не оспорвате съображенията и доводите на ЕЦБ за неоповестяването на ликвидността и на капиталовите коефициенти на ВРЕ), както и че „[t]he Executive Board takes the view that such data are protected under Article 4(1)(c) (“protected as such under Union law”) and the first indent of Article 4(2) (“the commercial interests of a natural or legal person”) of Decision ECB/2004/3“ (според Изпълнителния съвет тази информация е защитена от член 4, параграф 1, буква в) (защитена като такава съгласно правото на Съюза) и от член 4, параграф 2, първо тире („търговски интереси на физическо или юридическо лице“) на Решение ЕЦБ/2004/3). Тези изречения не оставят никакво съмнение, че информацията относно ликвидността и капиталовите коефициенти на Banco Popular не попада в обхвата на изключенията по член 4, параграф 1, буква а), първо, второ и седмо тире от Решение 2004/258.
- 87 Трето, следва да се констатира, че противно на твърденията на ЕЦБ, нито един елемент от преписката по делото не позволява да се приеме, че приложение В.1 към писмената защита на ЕЦБ е неразделна част от второто обжалвано решение.

- 88 Всъщност, от една страна, във второто обжалвано решение не се говори за никакво приложение. От друга страна, съдържащата се в приложение В.1 таблица се отнася до трите обжалвани решения, а не само до второто обжалвано решение, поради което е вероятно посоченото приложение да е било изготвено за целите на жалбата по настоящото дело.
- 89 С оглед на тези обстоятелства следва да се заключи, че противно на това, което ЕЦБ изтъква в писмените си изявления пред Общия съд и по време на съдебното заседание, второто обжалвано решение не се основава на изключенията по член 4, параграф 1, буква а), първо, второ и седмо тире от Решение 2004/258, по отношение на всяка от петте категории информация, до които е отказан достъп. По-конкретно с второто обжалвано решение ЕЦБ отказва достъп на основание член 4, параграф 1, буква а), първо, второ и седмо тире от Решение 2004/258 само до тавана на СПЛ, до действително предоставения размер на СПЛ и до предложените гаранции. Достъпът до информацията относно предложените гаранции е отказан и на основание член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258. Що се отнася обаче до отказа да се предостави достъп до информацията относно ликвидността и капиталовите коефициенти на Banco Popular, второто обжалвано решение се основава единствено на член 4, параграф 1, буква в) и на член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258.

В. По петото основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране наприлагането на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 във второто обжалвано решение

- 90 В становището си по писмените становища при встъпване на Комисията и на Banco Santander жалбоподателят изтъква основание, изведено от това, че второто обжалвано решение е опорочено от липса на мотиви, тъй като в него ЕЦБ не е изложила причините, поради които счита, от една страна, че информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции попада в обхвата на изключението по член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, което се отнася до защитата на публичния интерес, свързан с опазването на поверителността на заседанията на органите на ЕЦБ за вземане на решения, и от друга страна, че оповестяването на тази информация може да засегне реално и ефективно защитения с това изключение интерес.
- 91 В подкрепа на това основание жалбоподателят се позовава на решение от 26 април 2018 г., Espírito Santo Financial (Португалия)/ЕЦБ (T-251/15, непубликувано, EU:T:2018:234). В това решение Общият съд постановява, че ЕЦБ е нарушила задължението си за мотивиране с това, че от една страна, не е обяснила причините, поради които исканите в рамките на това дело документи попадат в областта, към която е насочено изключението по член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, и от друга страна, не е изложила мотиви, които позволяват да се разбере и провери по какъв начин достъпът до разглежданите документи би засегнал защитения интерес.

1. Предварителни бележки

- 92 Трябва да се констатира, че жалбоподателят е повдигнал основанието, изведено от нарушение на задължението за мотивиране, едва в напреднал стадий на производството, а именно в становището си по писмените становища при встъпване на Комисията и на Banco Santander.
- 93 Трябва да се припомни обаче, че в производствата по жалби за отмяна правното основание, изведено от липса или непълнота на мотивите на съответния акт, е абсолютно основание за отмяна, което може и дори трябва да бъде разгледано служебно от съда на Съюза, и следователно страните могат да го посочват на всеки етап от производството (решения от 20 февруари 1997 г., Комисия/Daffix, C-166/95 P, EU:C:1997:73, т. 25, от 13 декември 2001 г., Krupp Thyssen Stainless и Acciai speciali Terni/Комисия, T-45/98 и T-47/98, EU:T:2001:288, т. 125 и от 10 февруари 2021 г., Şanlı/Съвет, T-157/19, непубликувано, EU:T:2021:75, т. 34).
- 94 Освен това според постоянната съдебна практика задължението за мотивиране на увреждащ акт, предвидено в член 296, втора алинея ДФЕС и закрепено в член 41, параграф 2, буква в) от Хартата, произтича от принципа на зачитане на правото на защита и има за цел, от една страна, да предостави на заинтересованото лице достатъчно данни, за да установи дали актът е обосноваан, или евентуално страда от порок, който позволява да се оспори валидността му пред съда на Съюза, и от друга страна, да позволи на последния да упражни контрол за законосъобразността на този акт (вж. решения от 26 юли 2017 г., Съвет/LTTE, C-599/14 P, EU:C:2017:583, т. 29 и цитираната съдебна практика и от 10 февруари 2021 г., Şanlı/Съвет, T-157/19, непубликувано, EU:T:2021:75, т. 36 и цитираната съдебна практика).
- 95 Отново според постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и да излагат ясно и недвусмислено съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (решения от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квота за улов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 40, от 8 май 2019 г., Landeskreditbank Baden-Württemberg/ЕЦБ, C-450/17 P, EU:C:2019:372, т. 85 и от 27 януари 2021 г., KPN/Комисия, T-691/18, непубликувано, EU:T:2021:43, т. 161).
- 96 В случая, както ще бъде изложено по-нататък, отказът на ЕЦБ да предостави достъп до определена информация на основание член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 не отговаря на тези изисквания.

2. По нарушението на задължението за мотивиране

а) По липсата на мотиви във връзка с отказа на достъп до информацията за тавана на СПА, за действително предоставения размер на СПА и за предложените гаранции

- 97 Най-напред следва да се припомни, що се отнася до правната уредба, приложима към правото на достъп до документите на ЕЦБ, че член 1, втора алинея ДЕС е посветен на принципа на откритост на процеса на вземане на решения в Съюза. В това отношение в член 15, параграф 1 ДФЕС се уточнява, че за да се насърчи доброто управление и да се

осигури участието на гражданското общество, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза работят при възможно най-голямо зачитане на принципа на откритост. Съгласно параграф 3, първа алинея от този член всеки гражданин на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или има седалище според устройствения му акт в държава членка, има право на достъп до документите на институциите, органите, службите и агенциите на Съюза, независимо от вида на техния носител, при спазване на принципите и условията, които следва да бъдат определени в съответствие с този параграф. Освен това, според втора алинея от същия параграф общите принципи и ограничения, основани на публичния или личния интерес, които регламентират упражняването на правото на достъп до документите, се определят чрез регламенти на Европейския парламент и на Съвета, като действат в съответствие с обикновената законодателна процедурата. Съгласно трета алинея от този параграф всяка институция, орган, служба или агенция гарантира прозрачността на работата си и изготвя свой процедурен правилник със специфични разпоредби, отнасящи се до достъпа до нейните документи, в съответствие с регламентите, посочени във втора алинея от същия параграф. Според четвърта алинея от посочения параграф той се прилага спрямо Съда на Европейския съюз, ЕЦБ и Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) само когато те изпълняват административни функции.

- 98 Както е видно от съображения 2 и 3 от Решение 2004/258, то има за цел да се предостави по-широк достъп до документите на ЕЦБ от предвидения при действието на Решение 1999/284/ЕО на ЕЦБ от 3 ноември 1998 година относно публичния достъп до документите и архивите на ЕЦБ (ОВ L 110, 1999 г., стр. 30), като същевременно се защити независимостта на ЕЦБ и на националните централни банки, както и поверителността на някои специфични за изпълнението на задачите на ЕЦБ въпроси.
- 99 Така член 2, параграф 1 от Решение 2004/258 предоставя на всеки гражданин на Съюза и на всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или със седалище в държава членка, право на достъп до документите на ЕЦБ при спазване на условията и ограниченията, определени в това решение.
- 100 Предвидени са няколко ограничения на това право, основани на съображения от обществен или частен интерес. По-специално и в съответствие със съображение 4, Решение 2004/258 предвижда в член 4 режим на изключения, който позволява на ЕЦБ да откаже достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало някои от интересите, защитени в параграфи 1 и 2 от този член, или когато този документ съдържа становища, предназначени за вътрешно ползване като част от предварителни обсъждания и консултации в ЕЦБ или с националните централни банки.
- 101 Тъй като изключенията от правото на достъп по член 4 от Решение 2004/258 дерогират правото на достъп до документи, те трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (решения от 29 ноември 2012 г., *Thesing и Bloomberg Finance/ИЦБ*, T-590/10, непубликувано, EU:T:2012:635, т. 41 и от 12 март 2019 г., *De Masi и Varoufakis/ЕЦБ*, T-798/17, EU:T:2019:154, т. 17).
- 102 По-нататък, трябва да се посочи, че решение от 26 април 2018 г., *Espírito Santo Financial (Португалия)/ЕЦБ* (T-251/15, непубликувано, EU:T:2018:234), на което се позовава жалбоподателят в подкрепа на петото основание (вж. т. 91 по-горе), е отменено с решение от 19 декември 2019 г., *ЕЦБ/Espírito Santo Financial (Португалия)* (C-442/18 P, EU:C:2019:1117).

- 103 В решение от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/*Espírito Santo Financial* (Португалия) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), Съдът постановява, че предвид предоставената на Управителния съвет на ЕЦБ изключителна компетентност член 4, параграф 1, буква а) от Решение 2004/258 във връзка с член 10, параграф 4, второ изречение от Протокол № 4 за Устава на Европейската система на централните банки и на ЕЦБ, приложен към Договорите за ЕС и за функционирането на ЕС (наричан по-нататък „Уставът на ЕСЦБ и на ЕЦБ“), трябва да се тълкува в смисъл, че защитава поверителността на резултата от обсъжданията на Управителния съвет, без да е необходимо отказът на достъп до документите, съдържащи този резултат, да е обвързан с условието неговото оповестяване да засяга защитата на обществения интерес (решения от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/*Espírito Santo Financial* (Португалия), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, т. 43 и от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, непубликувано, EU:C:2020:845, т. 50).
- 104 Съдът добавя, че съгласно член 4, параграф 1, буква а), първо тире и член 7, параграф 1 от Решение 2004/258 генералният директор на секретариата на ЕЦБ е длъжен да откаже достъп до резултата от обсъжданията на Управителния съвет, освен ако последният реши да го разгласи публично изцяло или отчасти (решения от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/*Espírito Santo Financial* (Португалия), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, т. 44 и от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, непубликувано, EU:C:2020:845, т. 51).
- 105 Въз основа на това Съдът стига до извода, че що се отнася до документите, които отразяват резултата от обсъжданията на Управителния съвет, решението за отказ на достъп до резултата от тези обсъждания е надлежно мотивирано само с позоваването на разпоредбата на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 (решения от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/*Espírito Santo Financial* (Португалия), C-442/18 P, EU:C:2019:1117, т. 46 и от 21 октомври 2020 г., ЕЦБ/*Estate of Espírito Santo Financial Group*, C-396/19 P, непубликувано, EU:C:2020:845, т. 53).
- 106 В отговор на поканата на Общия съд да изрази становище по заключенията, които следва да се изведат от решение от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/*Espírito Santo Financial* (Португалия) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), жалбоподателят признава, че това решение, изглежда, позволява на ЕЦБ да се отклони от задължението да мотивира решенията си поради особените характеристики на поверителността на обсъжданията на органите за вземане на решения, произтичащи от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ. Жалбоподателят подчертава обаче, че съображенията на Съда се отнасят само до „документите, които отразяват резултата от обсъжданията на органите на ЕЦБ за вземане на решения“.
- 107 Според ЕЦБ, подкрепяна в това отношение от Комисията и от *Banco Santander*, петото основание на жалбоподателя трябва да се отхвърли въз основа на заключенията, които следват от решение от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/*Espírito Santo Financial* (Португалия) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117). Така ЕЦБ счита, че за да изпълни задължението си за мотивиране, е достатъчно, че се е позовала на прилагането на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, за да откаже достъпа до исканата информация.
- 108 Именно с оглед на тези елементи следва да се провери дали ЕЦБ е мотивирала надлежно второто обжалвано решение, доколкото с него се отказва достъп до определена информация на основание изключението по член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 относно защитата на обществения интерес, свързан с поверителността на разискванията на органите на ЕЦБ за вземане на решения.

- 109 Както правилно посочва ЕЦБ, мотивите на второто обжалвано решение се свеждат само до позоваване на разпоредбата на член 4, параграф 1, буква а) от Решение 2004/258, за да се откаже достъп до информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции.
- 110 Жалбоподателят обаче основателно изтъква, че от цитираната в точки 103—105 по-горе практика на Съда следва, че само по отношение на документите, „които отразяват резултата от обсъжданията на Управителния съвет“, задължението за мотивиране на отказа на достъп може да се сведе само до позоваване на разпоредбата на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258.
- 111 В случая следва да се констатира, че ЕЦБ не уточнява в какъв документ се намира всяка информация, до която тя отказва достъп на основание член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258. ЕЦБ само посочва общо, че трите вида информация, до които е отказала достъп въз основа на изключенията, на които се позовава, се намират в четирите документа, до които е тя предоставила частичен достъп, а именно писмо на управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“, последващо писмо на управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“, предложение от 5 юни 2017 г. на Изпълнителния съвет до Управителния съвет на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“ и протокол от 447-то заседание на Управителния съвет на ЕЦБ, проведено на 5 юни 2017 г. чрез видеовръзка.
- 112 Сред тези четири документа обаче единственият документ, който очевидно служи за установяване на резултата от обсъжданията на Управителния съвет на ЕЦБ, е протоколът от неговото 447-мо заседание, проведено на 5 юни 2017 г. чрез видеовръзка. В това отношение в Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г., потвърдено с второто обжалвано решение, ЕЦБ обяснява, че решенията на Управителния съвет да не се противопостави на тавана на СПЛ, са отразени в протоколите от заседанията на този орган, които съгласно член 10, параграф 4 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ са поверителни, за да се запази независимостта на членовете на Управителния съвет и ефективността на процеса на вземане на решения.
- 113 След като се запознава с поверителните варианти на въпросните четири документа, които ЕЦБ предоставя вследствие на посочената в точка 60 по-горе мярка за събиране на доказателства, Общият съд констатира, че в посочения протокол се съдържа само една от трите категории информация, до които е отказан достъп на основание член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, а именно информацията за тавана на СПЛ. Информацията относно действително предоставения размер на СПЛ и относно предложените гаранции се съдържа в другите три документа, до които ЕЦБ е отказала пълен достъп, а именно в двете писма на управителя на Централната банка на Испания от 5 юни 2017 г. и в предложението на Изпълнителния съвет от 5 юни 2017 г.
- 114 Така в съответствие с практиката на Съда, цитирана в точки 103—105 по-горе, ЕЦБ е мотивирала надлежно отказа си да предостави достъп до информацията за тавана на СПЛ, която информация се съдържа в протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет, тъй като този документ отразява резултата от обсъжданията на Управителния съвет.

- 115 Следва обаче да се провери дали ЕЦБ е мотивирала също така надлежно и отказа си да предостави достъп до информацията за тавана на СПЛ, за размера на действително предоставената СПЛ и за предложените гаранции, която се съдържа в другите три документа.
- 116 Запитана по този въпрос по време на съдебното заседание, ЕЦБ посочва, че според нея двете писма на управителя на Централната банка на Испания и предложението на Изпълнителния съвет са документи, които позволяват на Управителния съвет да вземе информирано решение и които на това основание неизбежно са свързани с обсъжданията на този орган. От това следвало, че защитата на поверителността на резултата от обсъжданията на Управителния съвет на основание член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 във връзка с член 10, параграф 4, второ изречение от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ обхваща всички подготвителни документи, които са предоставени за целите на обсъжданията на Управителния съвет. Според ЕЦБ, като е отказала достъп до пълния текст на тези документи, позовавайки се само на разпоредбата на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, тя е изпълнила задължението си за мотивиране в съответствие с практиката на Съда, изложена в точки 103—105 по-горе.
- 117 Жалбоподателят възразява, че тъй като не е бил в състояние да узнае причината, поради която член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 е приложен към заличената информация в писмата на управителя на Централната банка на Испания и в предложението на Изпълнителния съвет, той не е бил в състояние да изтъкне основание, с което да оспори по същество прилагането на тази разпоредба. Жалбоподателят изтъква по-специално че изключенията от правото на достъп трябва да се тълкуват ограничително и че предложеното от ЕЦБ разширително тълкуване на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 във връзка с член 10, параграф 4 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ е в противоречие с това правило.
- 118 Трябва да се констатира, че двете писма на управителя на Централната банка на Испания и предложението на Изпълнителния съвет предхождат заседанието на Управителния съвет и следователно не отразяват резултата от обсъжданията на този орган. От това следва, че член 10, параграф 4, второ изречение от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ не се прилага към тези документи, поради което съображенията на Съда, изложени в точки 103—105 по-горе, не могат да се приложат към тях.
- 119 Освен това ЕЦБ трябва да представи мотиви, които позволяват да се разбере и провери, от една страна, дали исканият документ действително се отнася до областта, към която е насочено изключението, на което се прави позоваване, и от друга страна, дали е действителна нуждата от защита, свързана с това изключение (решения от 12 септември 2013 г., *Besselink/Съвет*, T-331/11, непубликувано, EU:T:2013:419, т. 99 и от 26 март 2020 г., *Vonhafous/Комисия*, T-646/18, EU:T:2020:120, т. 24, вж. също по аналогия решение от 26 април 2005 г., *Sison/Съвет*, T-110/03, T-150/03 и T-405/03, EU:T:2005:143, т. 61).
- 120 В това отношение трябва да се подчертае, че Решение 2004/258 съдържа изключение от правото на достъп, а именно член 4, параграф 3, в който изрично се посочва, че се отказва достъп до документи, които са изготвени или получени от ЕЦБ и са предназначени за вътрешно ползване, като част от предварителни обсъждания и консултации в рамките на ЕЦБ (вж. в този смисъл решение от 17 декември 2020 г., *De Masi и Varoufakis/ЕЦБ*, C-342/19 P, EU:C:2020:1035, т. 66—79).

- 121 Липсата както в Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г., така и във второто обжалвано решение на каквото и да било обяснение защо към отказа на пълен достъп до писмата на управителя на Централната банка на Испания и до предложението на Изпълнителния съвет — доколкото тези документи съдържат информация за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции — се прилага изключението по член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, е попречила на жалбоподателя да разбере основанията за отказ на достъп до тази информация, и както той поддържа, да изтъкне основание за оспорване по същество на прилагането на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 към посочените документи.
- 122 Както бе посочено в точка 116 по-горе, едва в съдебното заседание ЕЦБ уточнява, че според нея писмата на управителя на Централната банка на Испания и предложението на Изпълнителния съвет са били необходими за обсъжданията на Управителния съвет, поради което отказът на достъп до определена информация, която се съдържа в тези документи, може да се мотивира с просто позоваване на разпоредбата на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, в съответствие с практиката на Съда, изложена в точки 103—105 по-горе.
- 123 Съгласно постоянната съдебна практика обаче по принцип мотивите трябва да бъдат съобщени на заинтересованото лице едновременно с увреждащото го решение. Всъщност липсата на мотиви не може да бъде поправена с факта, че заинтересованото лице узнава мотивите на решението в хода на производството пред съдилищата на Съюза (решения от 29 септември 2011 г., *Elf Aquitaine/Комисия*, C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 149, от 19 юли 2012 г., *Alliance One International и Standard Commercial Tobacco/Комисия*, C-628/10 P и C-14/11 P, EU:C:2012:479, т. 74 и от 10 септември 2019 г., *Trasys International и Axianseu — Digital Solutions/AESA*, T-741/17, EU:T:2019:572, т. 53).
- 124 Ето защо следва да се уважи основанието, изведено от непълнота на мотивите във второто обжалвано решение, за отказа на достъп до информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции на основание член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, доколкото тази информация се съдържа в писмото на управителя на Централната банка на Испания от 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“, в последващото писмо на управителя на Централната банка на Испания от 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“ и в предложението от 5 юни 2017 г. на Изпълнителния съвет до Управителния съвет на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“.
- 125 Преди да се определят последиците от тази непълнота на мотивите на второто обжалвано решение обаче, следва да се провери дали останалите изключения, на които се позовава ЕЦБ и чиято основателност жалбоподателят оспорва с второто основание, могат да обосноват отказа на достъп до информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции.

б) По липсата на мотиви във връзка с отказа на достъп до резултата от гласуването в рамките на Управителния съвет

- 126 След прочит на поверителния вариант на протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет на ЕЦБ, проведено на 5 юни 2017 г. чрез видеовръзка, Общият съд констатира, че ЕЦБ е отказала достъп до информация, която се съдържа в посочения документ и която не попада в нито една от петте категории информация, до които изрично се отказва достъп с второто обжалвано решение (вж. т. 82 по-горе). Става въпрос за резултата от гласуването в Управителния съвет. Тази информация не се отнася нито до тавана на СПЛ, нито до действително предоставения размер на СПЛ, нито до предложените гаранции, нито до ликвидността на Banco Popular, нито до капиталовите коефициенти на последната. Всъщност следва да се приеме, че резултатът от гласуването представлява специфична информация, която трябва да се разграничава от информацията относно съдържанието на обсъжданията преди гласуването.
- 127 На въпрос, поставен в съдебното заседание относно липсата на каквото и да било отбелязване на резултата от гласуването, ЕЦБ, подкрепена в това отношение от Комисията, отговаря, че макар да не е посочила изрично, че отказва достъп и до тази информация, тя счита, че е мотивирала надлежно отказа си да предостави достъп до тази информация, като се е позовавала на прилагането на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, за да откаже пълен достъп до протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет.
- 128 Предложението от ЕЦБ подход обаче предполага да се даде широко тълкуване на израза „резултат от обсъжданията“ на Управителния съвет, тъй като резултатът от обсъжданията на Управителния съвет неминуемо включвал резултата от гласуването на този орган. Като последица от това разширително тълкуване би било обосновано задължението на ЕЦБ да мотивира отказа си да предостави достъп до документ, в който се съдържа резултатът от гласуването на Управителния съвет, да се ограничи в съответствие с практиката на Съда, изложена в точки 103—105 по-горе.
- 129 Както обаче основателно изтъква жалбоподателят в съдебното заседание, такъв подход очевидно би бил в разрез с принципа, че изключенията от правото на достъп трябва да се тълкуват стриктно (вж. т. 101—117 по-горе).
- 130 Следователно ЕЦБ е трябвало да мотивира прилагането на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258 към отказа на достъп до резултата от гласуването в Управителния съвет, така че да позволи на жалбоподателя да прецени неговата основателност.
- 131 Тъй като дори не споменава информацията относно резултата от гласуването в Управителния съвет, второто обжалвано решение страда от липса на мотиви и следва да бъде отменено в тази му част.

Г. По второто основание, изведено от нарушение във второто обжалвано решение на член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258

- 132 В подкрепа на второто си основание жалбоподателят поддържа, че във второто обжалвано решение ЕЦБ е нарушила член 4, параграф 1, буква а), второ тире от Решение 2004/258 относно защитата на обществения интерес, свързан с финансовата, паричната или

икономическата политика на Съюза или на държава членка, и член 4, параграф 1, буква а), седмо тире от същото решение относно защитата на обществения интерес, свързан със стабилността на финансовата система на Съюза или на държава членка, тъй като в това решение тя неправилно е посочила, че оповестяването на факта, че Banco Popular е ползвала СПЛ преди реструктурирането си, както и на информацията относно ликвидността и капиталовите коефициенти може да подкопае ефективността на паричната политика и да застраши финансовата стабилност на Съюза или на държава членка.

- 133 Макар да признава, че ЕЦБ разполага с широка свобода на преценка, за да реши дали е засегнат общественият интерес, свързан с финансовата, паричната или икономическата политика на Съюза или на държава членка, жалбоподателят изтъква, че в случая ЕЦБ е допуснала явна грешка в преценката, тъй като исканите документи не са свързани с финансовата, паричната или икономическата политика на Съюза или на държава членка.
- 134 Така, първо, жалбоподателят не бил поискал информацията относно обща политика, а само информацията относно конкретния случай на определена финансова институция, а именно Banco Popular, за определен период от време, а именно периода на реструктуриране на последната от ЕСП. По силата на принципа, че изключенията от правото на достъп трябва да се тълкуват стриктно, заявлението за достъп на жалбоподателя не следвало да се тълкува прекалено широко като заявление за достъп до информацията относно финансовата, паричната или икономическата политика на Съюза или на държава членка.
- 135 Второ, исканата от жалбоподателя информация не се отнасяла до Съюза или до държава членка, а до ликвидността на Banco Popular.
- 136 Трето, исканата информация не била от общ характер, а напротив — много конкретна. Отнасяла се до много точно определен и ограничен период, а именно дните преди реструктурирането на Banco Popular, и до конкретното положение на Banco Popular. Анализиранията в рамките на второто обжалвано решение информацията, а именно таванът на СПЛ, действително предоставената СПЛ, предложените гаранции, както и ликвидността и капиталовите коефициенти на Banco Popular, не разкривала никаква обща политика на Съюза. Следователно оповестяването ѝ трудно можело да засегне ефикасността на паричната политика и финансовата стабилност на Съюза.
- 137 Четвърто, жалбоподателят поддържа, че заявлението му за достъп е в съответствие с принципа на пропорционалност, тъй като се отнася само до информацията, която ще му позволи да разбере твърдените проблеми с ликвидността на Banco Popular, довели до реструктурирането ѝ.
- 138 ЕЦБ оспорва доводите на жалбоподателя.

1. По неотносителността на второто основание

- 139 ЕЦБ изтъква, че второто основание е неотнормимо, тъй като формално жалбата се отнася до изключенията по член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258, а изтъкнатите доводи се отнасят само до член 4, параграф 1, буква а), второ тире от Решение 2004/258.

- 140 В това отношение най-напред следва да се констатира, че несъмнено второто основание можеше да е формулирано по-ясно, което би улеснило разбирането му. Така в точка 48 от жалбата жалбоподателят твърди, че с второто обжалвано решение се отказва достъп по-специално до информацията „относно ликвидността и капиталовите коефициенти“ на основание член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258. Както обаче бе констатирано в точка 85 по-горе, достъпът до тази информация е отказан единствено на основание член 4, параграф 1, буква в) и член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258. Следователно второто основание е неотнормимо, доколкото се отнася до информацията, до която се отказва достъп с второто обжалвано решение.
- 141 По-нататък, що се отнася до въпроса дали второто основание на жалбоподателя цели да постави под въпрос приложимостта както на член 4, параграф 1, буква а), второ тире от Решение 2004/258, така и на член 4, параграф 1, буква а), седмо тире от същото решение, следва да се констатира, че доводите на жалбоподателя, изложени по-специално в точка 55 от жалбата, очевидно имат за цел да поставят под въпрос обстоятелството, че ЕЦБ се е основала на две изключения с много широк политически и географски обхват, въпреки че поисканата информация се отнася до изолирания случай на една-единствена банка. Поради това следва да се отхвърли доводът на ЕЦБ, че второто основание е неотнормимо в това отношение.
- 142 Накрая, следва да се припомни, че в точка 124 по-горе бе установено, че що се отнася до информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставената СПЛ и за предложените гаранции, второто обжалвано решение не е надлежно мотивирано, доколкото тази информация се съдържа в писмото на управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“, в последващото писмо на управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“, и в предложението от 5 юни 2017 г. на Изпълнителния съвет до Управителния съвет на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“. Следователно второто основание не е неотнормимо, доколкото се отнася до тази информация.
- 143 За сметка на това второто основание е неотнормимо, доколкото се отнася до отказа на достъп до информация за тавана на СПЛ, която се съдържа в протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет. Всъщност, тъй като, от една страна, в точка 114 по-горе бе констатирано, че второто обжалвано решение е надлежно мотивирано, що се отнася до отказа на достъп до посочената информация, доколкото тя се съдържа в протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет, и от друга страна, жалбоподателят не е изтъкнал основание, с което да оспори по същество прилагането от ЕЦБ на член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, следва да се приеме, че отказът на достъп до информация за тавана на СПЛ, която се съдържа в протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет, е обоснован от това изключение. При това положение, по съображения за изчерпателност Общият съд ще разгледа второто основание по същество и по отношение на тази информация.

2. По съществуването на второто основание

- 144 Второто основание по същество се състои от две оплаквания. С първото оплакване жалбоподателят упреква ЕЦБ, че е счела, че исканата информация попада в приложното поле на изключенията по член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение

2004/258. С второто оплакване жалбоподателят оспорва, че оповестяването на исканата информация, доколкото тази информация се отнася единствено до конкретното положение на Banco Popular, засяга ефективността на паричната политика и финансовата стабилност.

а) По първото оплакване, изведено от това, че исканата информация не попада в приложното поле на член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258

- 145 С първото си оплакване жалбоподателят твърди, че изключенията от правото на достъп трябва да се тълкуват и прилагат стриктно, поради което не следва да се счита, че заявление за достъп до информация за Banco Popular трябва да се тълкува като заявление за достъп до информация относно финансовата, паричната или икономическата политика на Съюза или на държава членка или относно стабилността на финансовата система на Съюза или на държава членка. По този начин посочената информация не се отнасяла до Съюза или до държава членка, а само до ликвидността на конкретна финансова институция, а именно Banco Popular. Освен това тя се отнасяла само до много точно определен период от време и до конкретен случай. Следователно тази информация не се отнасяла до общата политика на Съюза, а само до конкретното положение на Banco Popular.
- 146 Както правилно поддържа жалбоподателят, вече е постановено, че тъй като изключенията от правото на достъп по член 4 от Решение 2004/258 дерогират правото на достъп до документи, те трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (решения от 29 ноември 2012 г., Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ, T-590/10, непубликувано, EU:T:2012:635, т. 41, от 27 септември 2018 г., Spiegel-Verlag Rudolf Augstein и Sauga/ЕЦБ, T-116/17, непубликувано, EU:T:2018:614, т. 22 и от 12 март 2019 г., De Masi и Varoufakis/ЕЦБ, T-798/17, EU:T:2019:154, т. 17).
- 147 Макар обаче да е вярно, че с потвърдителното заявление на жалбоподателя не се цели получаването на достъп до информация, която се отнася изрично до паричната политика или до финансовата стабилност на Съюза или на държава членка, това не означава, че информацията, която ЕЦБ е идентифицирала като релевантна за целите на това заявление, действително се ограничава до конкретното положение на Banco Popular.
- 148 Всъщност както от Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г., така и от второто обжалвано решение следва, че информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции се вписва в един твърде специфичен нормативен контекст, основан на съображения за ценова стабилност, стабилност на паричната политика и финансова стабилност на Съюза, поради което тази информация неминуемо излиза извън пределите на конкретния случай на една-единствена кредитна институция.
- 149 Така, що се отнася, от една страна, до информацията за тавана на СПЛ и за действително предоставения размер на СПЛ, в Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г. най-напред се излага доста подробно правната уредба относно предоставянето на СПЛ и се прави разграничение между такъв кредит и стандартните парични трансакции. По-конкретно, ЕЦБ обяснява, че съгласно националното право по принцип единствено националните централни банки отговарят за предоставянето на СПЛ. По-нататък ЕЦБ посочва, че тя не одобрява и не приема решения за предоставянето на СПЛ, а по силата на член 14.4 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ правомощията ѝ се ограничават до това да прецени дали в конкретния случай предоставянето на СПЛ може да окаже влияние върху постигането на

целите и изпълнението на задачите на Евросистемата. В това отношение се изтъква, че за упражняването на това правомощие Евросистемата разполага със система за обмен на информация между националните централни банки и ЕЦБ. Накрая ЕЦБ посочва, че има опасност последващото публикуване на тавана на СПЛ и на действително предоставения размер на СПЛ да намали гъвкавостта, с която националните централни банки могат да адаптират предоставянето на СПЛ към конкретните обстоятелства в бъдещи случаи. Всъщност такова публикуване щяло да създаде очакване ЕЦБ да действа по същия начин при бъдещи интервенции, дори това да не е оправдано. Това можело да доведе до неоснователни спекулации на пазара, което би ограничило правомощието на Управителния съвет да преценява дали предвидената операция по предоставяне на СПЛ оказва влияние върху постигането на целите и изпълнението на задачите на Евросистемата, тъй като той трябвало да вземе предвид и последиците от публикуването върху финансовата стабилност и в крайна сметка върху паричната политика.

150 Във второто обжалвано решение изрично се споменава подробният преглед на правната уредба за предоставяне на СПЛ, представена в точка 149 по-горе. По-нататък ЕЦБ обяснява, че способността на националните централни банки да се справят с временни проблеми с ликвидността на кредитните институции е съществен фактор за финансовата стабилност и основна предпоставка за ефективността на паричната политика. В това отношение тя се позовава на системните последици от реструктурирането на Banco Popular, а именно отслабването на испанския финансов пазар, и обяснява, че публикуването на исканата информация може да повиши напрежението, на което се подложени финансовите институции, или да породи необосновани спекулации по отношение на Banco Santander. Освен това поради силната взаимосвързаност на пазарите тези неблагоприятни последици в Испания можели да имат вредоносно въздействие в други държави членки и в крайна сметка да застрашат финансовата стабилност на целия Съюз. Освен това във второто обжалвано решение се прави позоваване на член 127, параграф 5 ДФЕС, който предвижда, че Евросистемата трябва да допринесе за стабилността на финансовата система. Накрая, то възпроизвежда съображенията на Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г. относно публикуването ex post на информация за тавана на СПЛ и за действително предоставения размер на СПЛ и последиците от такова публикуване за гъвкавостта, с която трябва да разполагат националните централни банки и ЕЦБ при управлението на операциите по предоставяне на СПЛ.

151 От друга страна, що се отнася до предложените гаранции, както в Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г., така и във второто обжалвано решение, се посочва, че публикуването на тази информация може да намали полезния ефект на операциите по предоставяне на СПЛ като инструмент за запазване на финансовата стабилност. Според ЕЦБ такова публикуване може да разубеди кредитните институции да участват в стандартните операции на паричната политика, което на свой ред може да подкопае трансмисионния механизъм, който транспонира паричната политика на ЕЦБ. Освен това публикуването на информация за предложените гаранции можело да намали гъвкавостта, с която трябва да разполагат националните централни банки, за да могат да реагират ефикасно на кризи с ликвидни средства, тъй като такова публикуване щяло да породи очаквания относно вида на гаранциите, които ще бъдат приемани в бъдеще. От съществено значение било обаче националните централни банки да запазят гъвкавостта си, за да могат да вземат предвид голям набор от евентуални гаранции.

- 152 Предвид съдържанието на Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г. и на второто обжалвано решение, като е обърнала внимание на жалбоподателя върху правната уредба за предоставяне на СПЛ и като е обяснила ролята си в това отношение, ЕЦБ е представила достатъчно доказателства, които позволяват да се разбере, че информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции се генерира и използва в един контекст, в който водещите съображения не се отнасят само до конкретното положение на Banco Popular, а са свързани главно с паричната политика и с финансовата стабилност на Съюза и на Испания.
- 153 Всъщност информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции е посочена в четирите разглеждани документа именно за да може Управителният съвет на ЕЦБ да преценява влиянието на планираната от Централната банка на Испания операция по предоставяне на СПЛ върху постигането на целите на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ), сред които в съответствие с член 127, параграфи 1, 2 и 5 ДФЕС и с членове 2 и 3 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ попадат и паричната политика и финансовата стабилност. С други думи, тези документи са съставени именно защото тази информация касае съображения, които надхвърлят конкретното положение на Banco Popular. Както правилно отбелязва ЕЦБ, информацията за тавана на СПЛ и за действително предоставения размер на СПЛ разкрива позицията на ЕЦБ по минималната СПЛ, която може да се предостави, без риск да се възпрепятства постигането на целите на паричната политика на Съюза.
- 154 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че ЕЦБ не е нарушила принципа на стриктно тълкуване на изключенията от правото на достъп, предвидени в Решение 2004/258, като е приела, че информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции попада в приложното поле на изключенията по член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258.
- 155 Следователно първото оплакване от второто основание трябва да се отхвърли.

б) По второто оплакване, изведено от това, че отказът на достъп не цели действителна и конкретна защита на разглежданите обществени интереси

- 156 С второто си оплакване жалбоподателят упреква ЕЦБ, че е допуснала явна грешка в преценката по въпроса дали оповестяването на исканата информация би могло да засегне конкретно и действително ефективността на паричната политика и финансовата стабилност на Съюза или на държава членка.
- 157 Както правилно отбелязва жалбоподателят, вече е постановено, че на ЕЦБ следва да се признае широка свобода на преценка, за да определи дали оповестяването на документи, които спадат към областите, попадащи в обхвата на някои от изключенията, предвидени в Решение 2004/258, може да засегне разглеждания обществен интерес.
- 158 Всъщност, що се отнася до член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258, наличието на такава свобода е изрично признато в редица съдебни решения, и по-специално в решения от 29 ноември 2012 г., Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ (T-590/10, непубликувано, EU:T:2012:635, т. 43 и 44), от 4 юни 2015 г., Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ЕЦБ (T-376/13, EU:T:2015:361, т. 53), и от 27 септември 2018 г., Spiegel-Verlag/ЕЦБ, T-116/17, EU:T:2018:614, т. 42).

- 159 От една страна, тази широка свобода на преценка се основава — по аналогия със съдебната практика относно член 4, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43) — върху съображението, че особено чувствителният и съществен характер на интересите, защитавани от член 4, параграф 1, буква а) от Решение 2004/258, съчетан със задължителния отказ за достъп, който институцията следва да издаде съгласно посочената разпоредба, когато публичното оповестяване на определен документ би засегнало тези интереси, придава комплексен и деликатен характер на решението, което тя трябва да вземе, като изисква особена предпазливост (решение от 29 ноември 2012 г., *Thesing и Bloomberg Finance/VCE*, T-590/10, непубликувано, EU:T:2012:635, т. 44; вж. също по аналогия решения от 1 февруари 2007 г., *Sison/Съвет*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 35, от 27 ноември 2019 г., *Izuzquiza и Semsrott/Frontex*, T-31/18, EU:T:2019:815, т. 64 и от 25 ноември 2020 г., *Bronckers/Комисия*, T-166/19, EU:T:2020:557, т. 34).
- 160 От друга страна, признаването на широка свобода на преценка на ЕЦБ е мотивирано и от това, че критериите, посочени в член 4, параграф 1, буква а) от Решение 2004/258, са твърде общи (решение от 29 ноември 2012 г., *Thesing и Bloomberg Finance/ЕЦБ*, T-590/10, непубликувано, EU:T:2012:635, т. 43; вж. също по аналогия решение от 1 февруари 2007 г., *Sison/Съвет*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 36).
- 161 Съгласно съдебната практика признаването на такава свобода на преценка на ЕЦБ води до това, че упражняваният от съда на Съюза контрол за законосъобразност в това отношение се свежда до проверка дали са спазени процесуалните правила и изискването за мотивиране, дали фактите са установени точно, както и дали не е налице явна грешка в преценката или злоупотреба с власт (вж. решение от 4 юни 2015 г., *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ЕЦБ*, T-376/13, EU:T:2015:361, т. 53 и цитираната съдебна практика, както и решение от 12 март 2019 г., *De Masi и Varoufakis/ЕЦБ*, T-798/17, EU:T:2019:154, т. 54).
- 162 Освен това с оглед на ограничения контрол на съда на Съюза спазването на задължението на ЕЦБ да мотивира в достатъчна степен решенията си, има още по-съществено значение. Всъщност единствено по този начин съдът на Съюза може да провери дали са налице всички фактически и правни обстоятелства, от които зависи упражняването на правото на преценка (вж. решение от 4 юни 2015 г., *Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ЕЦБ*, T-376/13, EU:T:2015:361, т. 54 и цитираната съдебна практика, както и решение от 12 март 2019 г., *De Masi и Varoufakis/ЕЦБ*, T-798/17, EU:T:2019:154, т. 54).
- 163 В случая ЕЦБ не може да бъде упрекната, че е допуснала явна грешка, като е приела, че оповестяването на тавана на СПЛ, на действително предоставения размер на СПЛ и на предложените гаранции може да засегне действително и конкретно паричната политика и финансовата стабилност на Съюза или на държава членка.
- 164 Всъщност следва да се констатира, че както в своето Решение LS/PT/2017/66 от 11 август 2017 г., така и във второто обжалвано решение ЕЦБ е установила конкретна причинно-следствена връзка между потенциалното оповестяване на въпросната информация и конкретното засягане на защитените обществени интереси.

- 165 Така, що се отнася до тавана на СПЛ и до действително предоставения размер на СПЛ, ЕЦБ е обяснила, че оповестяването на посочената информация би могло да накърни финансовата стабилност и паричната политика на Съюза, тъй като поради отслабването на испанския пазар в резултат на реструктурирането на Banco Popular, такова оповестяване би могло да повиши напрежението, на което са подложени финансовите институции, и да даде път на необосновани спекулации относно положението на Banco Santander. Впоследствие това неблагоприятно въздействие върху испанския пазар можело да има каскаден ефект върху пазарите на други държави членки, което можело да се отрази негативно на финансовата стабилност на Съюза. Освен това публикуването *ex post* на въпросната информация щяло да доведе до значително намаляване на възможността на националните централни банки, както и на ЕЦБ, да управляват гъвкаво операциите по предоставяне на СПЛ в бъдеще. Всъщност запознаването на участниците на пазара с тези конкретни данни щяло да породи очакване същият подход да бъде следван в случаи, когато това не е оправдано. Тези очаквания можели също така да накарат участниците на пазара да правят необосновани предположения, което можело да попречи на правомощието на Управителния съвет на ЕЦБ да прецени дали предвижданата операция по предоставяне на СПЛ оказва влияние върху постигането на целите и изпълнението на задачите на Евросистемата, тъй като той трябвало да вземе предвид и евентуалните последици от публикуването на параметрите на съответната операция върху финансовата стабилност и паричната политика в бъдещи случаи.
- 166 Освен това, що се отнася до предложените гаранции, ЕЦБ обяснява, че тази информация представлява показател за стреса, който изпитва една кредитна институция, тъй като такива гаранции могат потенциално да представляват гаранции, които не се считат за допустими в рамките на конвенционалните операции, свързани с паричната политика. Евентуално публикуване на тези данни можело да разубеди кредитните институции да използват СПЛ или своевременно да поискат СПЛ, опасявайки се да не бъдат разкрити на пазара. Освен това участниците на пазара можели да се изкушат да поискат повече гаранции или пък други гаранции в замяна на сключването на сделки със съответното предприятие или да престанат да заемат парични средства на това предприятие, което би представлявало действителна заплаха за финансовата стабилност на съответната държава членка. Освен това оповестяването на тази информация, дори *ex post*, можело да намали гъвкавостта на националните централни банки при отчитане на голямото разнообразие от възможни гаранции, тъй като информацията за възприетия от тях подход в миналото, щяла да породи очаквания за вида гаранции, които би могъл да се използва в бъдеще. Това щяло да намали възможността за предприемане на ефективни действия срещу бъдещи проблеми с ликвидността и щяло да попречи на ефективността на СПЛ като инструмент за запазване на финансовата стабилност.
- 167 Следва да се констатира, че жалбоподателят не излага конкретни доводи, още по-малко доказателства, които могат да поставят под въпрос основателността на съображенията на ЕЦБ, изложени в точки 165 и 166 по-горе. Като посочва единствено, че исканата информация се отнася само за положението на Banco Popular, и то само за кратък и конкретен период, той не поставя под въпрос съображенията на ЕЦБ, че оповестяването на въпросната информация може да има неблагоприятни последици за финансовата стабилност и паричната политика на Съюза в бъдеще.

- 168 С оглед на гореизложеното следва да се констатира, че ЕЦБ не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че оповестяването на информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции би засегнало конкретно и действително обществения интерес, свързан с паричната политика и с финансовата стабилност на Съюза или на Испания.
- 169 От това следва, че второто оплакване трябва да се отхвърли, а следователно и цялото второ основание.
- 170 Като се има предвид, че отказът на достъп до информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции е законосъобразно основан на член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258, направената в точка 124 по-горе констатация, че във второто обжалвано решение не е надлежно мотивиран отказът на достъп до посочената информация на основание член 4, параграф 1, буква а), първо тире от Решение 2004/258, доколкото тази информация се съдържа в писмото на управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“, в последващото писмо на управителя на Централната банка на Испания, изпратено на 5 юни 2017 г. до председателя на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance“ и в предложението от 5 юни 2017 г. на Изпълнителния съвет до Управителния съвет на ЕЦБ, озаглавено „Emergency liquidity assistance request from Banco de España“, не обосновава отмяна на второто обжалвано решение на това основание.

Д. По първото основание, изведено от нарушение на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 в обжалваните решения

- 171 Първото основание се състои от три оплаквания, изведени, първо, от това, че ЕЦБ е приложила неправилно обща презумпция за поверителност на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, второ, от това че не са изпълнени условията, установени в решение от 19 юни 2018 г., *Baumeister* (C-15/16, наричано по-нататък „решение *Baumeister*“, EU:C:2018:464), и трето, от това, че се прилагат изключенията от принципа на поверителност, предвидени в член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36 и в член 84, параграф 6 от Директива 2014/59.
- 172 Преди да се разгледат доводите, изложени в рамките на първото основание, най-напред трябва да се припомни, че ЕЦБ се позовава на прилагането на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 в трите обжалвани решения. В първото обжалвано решение ЕЦБ се позовава на посочената разпоредба, за да откаже достъп до документ, в който се съдържа справка за дневното (положително или отрицателно) салдо на депозитите, тоест както тегленията, така и внасянията, и информация относно ликвидния капацитет на *Banco Popular*, считано от 3 април 2017 г. Във второто обжалвано решение ЕЦБ е заличила информацията относно ликвидността и капиталовите коефициенти на *Banco Popular* в писмата на управителя на Централната банка на Испания и в предложението на Изпълнителния съвет именно на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258. В третото обжалвано решение се прави позоваване на посочената разпоредба, за да се откаже достъп до оценката FOLTF и до документите, предоставени между 1 и 6 юни 2017 г. от *Banco Popular* на ЕЦБ и на Централната банка на Испания в рамките на ЕНМ.

173 Трябва да се уточни, че с второто обжалвано решение се отказва достъп и до друга информация, а именно до тавана на СПЛ, до размера на предоставената СПЛ и до предложените гаранции, който не е основан на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258. Както бе констатирано при анализа на второто основание, отказът на достъп до тази информация е законосъобразно основан на разпоредбите на член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258.

1. По първото оплакване, изведено от това, че ЕЦБ е приложила неправилно обща презумпция за поверителност на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258

174 В рамките на първото си оплакване жалбоподателят поддържа, че в трите обжалвани решения ЕЦБ неправилно се е основала на обща презумпция за поверителност, за да откаже достъп до исканите документи. Според него такава презумпция, която се основава на обстоятелството, че исканите документи са защитени от задължението на институциите на Съюза за опазване на професионална тайна, не съществува в случая.

175 Макар жалбоподателят да признава, че съдебната практика допуска прилагането на общи презумпции за поверителност в определени случаи, той посочва, че тази съдебна практика е неприложима в случая, тъй като задължението за професионална опазване тайна се прилага към всички институции по силата на член 339 ДФЕС, поради което, ако се следва логиката на ЕЦБ, всеки документ на институция на Съюза неизбежно би попадал в обхвата на обща презумпция, основана именно на това задължение. Това щяло да лиши от смисъл принципа на прозрачност и правото на достъп до документи, предвидено в член 41 от Хартата.

176 ЕЦБ твърди, че в случая е приложима обща презумпция за поверителност. В това отношение тя се позовава на практиката на Съда и на Общия съд, която вече е признала съществуването на такива презумпции в областта на държавните помощи, на концентрациите и на картелите. Според ЕЦБ логиката, която стои в основата на тази съдебна практика, а именно необходимостта да се осигури правилното функциониране на процедурите в тези области и да се гарантира, че няма да бъдат застрашени целите им, като се избегне възможността правото на достъп да се използва за заобикаляне на специалните правила за ограничен достъп до преписката, се прилага и в областта на пруденциалния надзор.

177 ЕЦБ поддържа, че за разлика от производствата в областта на конкурентното право, които започват и приключват с решение, осъществяваният от ЕЦБ пруденциален надзор е непрекъснат. Така различните рискове, свързани с кредитните институции, подлежащи на пруденциален надзор, се оценявали непрекъснато въз основа на редовно предоставяна от тях информация. Освен това, докато общите презумпции за поверителност, които са допустими в други области, защитавали главно интегритета на конкретни административни производства, задълженията за поверителност на ЕЦБ имали за цел да защитят и функционирането на механизма за банков пруденциален надзор като цяло и следователно стабилността на финансовите пазари.

178 С оглед на тези съображения ЕЦБ счита, че член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 следва да се тълкува в смисъл, че предоставя защита на преписките за пруденциален надзор, която е поне равностойна на защитата, призната от Съда в областта на контрола върху концентрациите.

- 179 В този контекст ЕЦБ оспорва довода на жалбоподателя, че всеки документ на институция на Съюза неизбежно би попаднал в обхвата на задължение за опазване на професионална тайна, тъй като член 339 ДФЕС се прилага към всички институции на Съюза. Според нея задължението за професионална тайна, което тя трябва да спазва при изпълнението на задачите си за пруденциален надзор, отразява особеното естество на надзорната ѝ дейност. Освен това това задължение било ясно очертано и специфично по отношение на персоналното му приложно поле. Следователно то се различавало от общото задължение за професионална тайна, установено в член 339 ДФЕС. Освен това задълженията за професионална тайна, наложени с член 339 ДФЕС и член 37 от Устава на ЕСЦБ и на ЕЦБ, не изключвали всяко оповестяване, а само неправомерното оповестяване на поверителна информация.
- 180 Най-напред трябва да се констатира, че първото оплакване отчасти се основава на погрешен прочит на обжалваните решения. Всъщност, въпреки че жалбоподателят твърди, че обжалваните решения нарушават член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, тъй като в тях ЕЦБ е обосновала отказа си за достъп до исканите документи с обща презумпция за поверителност, всъщност само първото и третото обжалвано решение се основават на такава презумпция, нещо, което ЕЦБ потвърждава по време на съдебното заседание.
- 181 Що се отнася до второто обжалвано решение, както бе припомнено в точка 172 по-горе, с него се отказва достъп до информацията за ликвидността и за капиталовите коефициенти на Вансо Popular на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258. Както обаче бе обяснено от ЕЦБ по време на съдебното заседание, вместо да приложи обща презумпция, за да откаже достъп до посочената информация, тя всъщност е извършила конкретна и индивидуална проверка на четирите документа, до които е предоставила частичен достъп, за да установи дали посочената информация е защитена от изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258. Този подход е в съответствие със съдебната практика, съгласно която прибягването до обща презумпция за поверителност представлява само възможност за съответната институция, орган, служба или агенция на Съюза, която/който винаги си запазва възможността да извърши конкретна и индивидуална проверка на съответните документи (решение от 22 януари 2020 г., РТС Therapeutics International/ЕМА, C-175/18 P, EU:C:2020:23, т. 61).
- 182 По-нататък трябва да се припомни, че съдебната практика, която установява общите презумпции за поверителност, се основава на обстоятелството, че когато документите, за които е подадено заявление за достъп, попадат в определена област от правото на Съюза, изключенията от правото на достъп до документи, които са установени в член 4 от Регламент № 1049/2001, не могат да се тълкуват, без да се държи сметка за специфичните правила, уреждащи достъпа до тези документи. Така тези общи презумпции позволяват да се осигури съгласувано прилагане на правни режими, които преследват различни цели и не предвиждат изрично предимството на единия режим спрямо другия (вж. решение от 19 септември 2018 г., *Chambre de commerce et d'industrie métropolitaine Bretagne-Ouest (port de Brest)*/Комисия, T-39/17, непубликувано, EU:T:2018:560, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 183 Прилагането на общи презумпции е продиктувано основно от императивната необходимост да се осигури правилното протичане на съответните процедури и да се гарантира, че няма да бъдат засегнати целите им. В този смисъл признаването на обща презумпция може да се основава на несъвместимостта на достъпа до документи в някои

производства с правилното им протичане и на опасността от опорочаването им, като се има предвид, че общите презумпции позволяват да се запази правилното протичане на производството, ограничавайки намесата на трети лица (вж. решение от 28 май 2020 г., Campbell/Комисия, T-701/18, EU:T:2020:224, т. 50 и цитираната съдебна практика).

- 184 Така, тъй като представляват изключение от задължението всеки документ, посочен в заявлението за предоставяне на достъп, да бъде разгледан от съответната институция в Съюза конкретно и поотделно, и по-общо — от принципа за възможно най-широк публичен достъп до документите на институциите на Съюза, общите презумпции трябва да се тълкуват и прилагат стриктно (вж. решение от 4 септември 2018 г., ClientEarth/Комисия, C-57/16 P, EU:C:2018:660, т. 80 и цитираната съдебна практика, както и решение от 28 май 2020 г., Campbell/Комисия, T-701/18, EU:T:2020:224, т. 39).
- 185 Именно в светлината на тези елементи следва да се провери дали ЕЦБ е приложила правилно обща презумпция за поверителност, основана на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258.
- 186 В това отношение, първо, следва да се отбележи, че член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 предвижда, че ЕЦБ трябва да откаже достъп до документ, в случай че оповестяването му би засегнало защитата на поверителността на информацията, защитена като такава „съгласно правото на Съюза“.
- 187 Трябва да се констатира, че с оглед на начина, по който е формулиран член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, общата презумпция за поверителност, която се основава на тази разпоредба, няма ясно и точно очертано приложно поле.
- 188 Всъщност, що се отнася до поверителния характер на информацията, която заслужава да бъде защитена като такава, член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 се позовава на правото на Съюза, а няма конкретно съдържание и се прилага чрез препращане към други норми на правото на Съюза, които се прилагат в контекста, в който са били изготвени документите, до които е поискан достъп.
- 189 Така член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 установява връзка между режима за публичен достъп до документите на ЕЦБ и режимите за професионална тайна, на които са подчинени ЕЦБ и нейните служители съгласно правото на Съюза, като по този начин цели да се гарантира, че ЕЦБ ще изпълнява задълженията си за опазване на професионална тайна и в контекста на заявленията за достъп до нейните документи.
- 190 Признаването обаче на обща презумпция за поверителност, основана на разпоредба, чието приложно поле не е ясно определено, не отговаря на изискванията на принципа на правна сигурност, който е част от общите принципи на правото на Съюза и изисква действието на правните норми да е ясно, точно и предвидимо, за да могат заинтересованите лица да се ориентират в правни положения и отношения, свързани с правния ред на Съюза (решения от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квота за улов на средиземноморска риба меч), C-611/17, EU:C:2019:332, т. 111, от 25 ноември 2020 г., ACRE/Парламент, T-107/19, непубликувано, EU:T:2020:560, т. 66 и от 9 декември 2020 г., Adraces/Комисия, T-714/18, непубликувано, EU:T:2020:591, т. 37). Спазването на изискванията, произтичащи от този принцип, е още по-важно, когато съответните правни норми могат да имат неблагоприятни последици за физическите лица и за предприятията (вж. в този смисъл решения от 30 април 2019 г., Италия/Съвет (Квота за риболов на средиземноморската риба меч), C-611/17,

EU:C:2019:332, т. 111 и от 26 март 2020 г., Hungeod и др., C-496/18 и C-497/18, EU:C:2020:240, т. 93 и цитираната съдебна практика). Посоченият принцип изисква по-специално правната уредба на Съюза да позволява на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които тя им налага, както и да могат да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения и да действат съобразно с тях (решение от 10 март 2009 г., Heinrich, C-345/06, EU:C:2009:140, т. 44).

- 191 Освен това да се приеме, че е налице обща презумпция за поверителност, основана на разпоредба, чието приложно поле не е ясно определено, би било в разрез с изложената в точка 184 по-горе съдебна практика, съгласно която, тъй като презумпциите представляват изключение от принципа за възможно най-широк достъп, те трябва да се тълкуват стриктно.
- 192 Второ, признаването на обща презумпция за поверителност, основана на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, е в разрез с подхода, предложен от Съда в решение *Baumeister*.
- 193 В това решение, което е постановено след приемането на решенията, предмет на настоящия спор, Съдът тълкува понятието поверителна информация по член 54 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 година относно пазарите на финансови инструменти, за изменение на директиви 85/611/ЕИО и 93/6/ЕИО на Съвета и Директива 2000/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 93/22/ЕИО на Съвета (ОВ L 145, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 247). В това отношение трябва да се посочи, че член 54 от Директива 2004/39 установява общ принцип на забрана за разгласяване на поверителната информация, притежавана от компетентните органи, и изчерпателно изброява особените случаи, когато тази обща забрана по изключение не е пречка за предаването или използването на такава информация (решение *Baumeister*, т. 38).
- 194 В точка 46 от решение *Baumeister* Съдът постановява, че нито цялата свързана с поднадзорното предприятие информация, предадена от него на компетентния орган, нито всички съдържащи се в преписката относно надзора изявления на този орган, включително кореспонденцията му с други институции, представляват безусловно поверителна информация, която следователно попада в обхвата на задължението за запазване на професионална тайна, предвидено в член 54 от Директива 2004/39. Според Съда обаче като поверителна следва да бъде квалифицирана притежаваната от компетентните органи информация, която, от една страна, не е публична, и от друга страна, разгласяването ѝ би могло да засегне или интересите на предоставилото я физическо или юридическо лице, или интересите на трето лице, или пък безпроблемното функциониране на системата за контрол върху дейността на инвестиционните посредници.
- 195 Страните не спорят, че тълкуването на член 54 от Директива 2004/39, направено от Съда в решение *Baumeister*, е приложимо в настоящия случай, тъй като текстът на посочената разпоредба е много сходен с разпоредбите, за които в случая ЕЦБ изтъква, че съставляват „правото на Съюза“ по смисъла на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, а именно член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36 и член 84, параграф 3 от Директива 2014/59. Всъщност както член 54 от Директива 2004/39, така и член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36 и член 84, параграф 3 от Директива 2014/59 налагат на компетентните органи забрана за оповестяване на „поверителната информация“, с която разполагат, освен в обобщена или сбита форма, която не позволява да се идентифицират съответните субекти.

- 196 Така прилагането на член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36 и на член 84, параграф 3 от Директива 2014/59 предполага, че ЕЦБ трябва да провери дали са налице двете условия по решение *Baumeister* във връзка с всяка информация, до която се иска достъп. Ако тези условия действително са налице, ЕЦБ трябва да откаже достъп до съответната информация. Както потвърждава Съдът в точка 43 от решение *Baumeister*, въпросните разпоредби не оставят никакво право на преценка в това отношение. Това упражняване непременно изисква извършването на конкретна и индивидуална преценка на всяка информация, която не може да бъде заобиколена чрез прилагането на обща презумпция за поверителност.
- 197 Трето, следва да се припомни, че изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 представлява „абсолютно“ изключение. За разлика от изключенията, чието прилагане предполага извършването на съпоставка на съответните интереси, прилагането на едно абсолютно изключение е задължително, щом публичното оповестяване на съответния документ може да засегне интересите, защитавани от посочената разпоредба.
- 198 Съгласно добре установената съдебна практика прилагането на обща презумпция не изключва възможността да се докаже, че даден документ, чието оповестяване е поискано, не е обхванат от нея или че съществува, съгласно член 4, параграф 2, последна част от изречението от Регламент № 1049/2001, по-висш обществен интерес, който да обосновава оповестяването му (решение от 29 юни 2010 г., Комисия/*Technische Glaswerke Ilmenau*, C-139/07 P, EU:C:2010:376, т. 62, вж. също решения от 11 май 2017 г., Швеция/Комисия, C-562/14 P, EU:C:2017:356, т. 46 и цитираната съдебна практика и от 28 май 2020 г., *Campbell*/Комисия, T-701/18, EU:T:2020:224, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 199 Фактът обаче, че съгласно цитираната в точка 198 по-горе съдебна практика една обща презумпция може да бъде оборена чрез доказване на по-висш обществен интерес е в разрез с факта, че изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 е т.нар. „абсолютно“ изключение и следователно не предвижда да се извършва съпоставка с такъв по-висш интерес.
- 200 Също така следва да се припомни, както бе посочено в точка 181 по-горе, че прилагането на обща презумпция за поверителност представлява само възможност за съответната институция, орган, служба или агенция на Съюза, която/който винаги си запазва възможността да извърши конкретна и индивидуална проверка на съответните документи (решение от 22 януари 2020 г., *PTC Therapeutics International*/ЕМА, C-175/18 P, EU:C:2020:23, т. 61).
- 201 В случая, както поддържа ЕЦБ в точка 94 от писмената си защита и предвид направените в точки 228, 271 и 302 по-долу констатации, независимо дали по отношение на информацията, до която е отказан достъп в първото и третото обжалвано решение, се прилага обща презумпция, тази информация във всички случаи представлява „поверителна информация“, която попада в обхвата на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258.
- 202 От това следва, че какъвто и да е резултатът от разглеждането на първото оплакване от първото основание, то не може да постави под въпрос законосъобразността на първото и третото обжалвано решение, тъй като предвид отхвърлянето на второто и третото оплакване от първото основание, разглежданата информация все пак попада в обхвата на изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258.

203 Следователно, дори да се предположи, че в първото и третото обжалвано решение ЕЦБ е възнамерявала да приложи неправилно обща презумпция за поверителност, първото оплакване от първото основание трябва да се отхвърли като неотнормимо.

2. По второто оплакване, изведено от това, че исканата информация не е поверителна

204 В рамките на второто оплакване, от една страна, жалбоподателят упреква ЕЦБ, че е отказала достъп до публична информация. От друга страна, жалбоподателят твърди, че ЕЦБ не е уточнила надлежно вредата, която достъпът до исканите документи може да причини както на търговските интереси на Banco Popular и на Banco Santander, така и на доброто функциониране на системата за пруденциален надзор.

205 Тези доводи по същество повдигат въпроса дали исканите документи съдържат поверителна информация по смисъла на член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36 и на член 84, параграф 3 от Директива 2014/59.

206 Следователно трябва да се провери дали исканите документи съдържат поверителна информация, а именно информация, която не е публична и чието оповестяване може да засегне интересите на предоставилото я физическо или юридическо лице или на трети лица, или пък доброто функциониране на системата за пруденциален надзор (вж. по аналогия решение Baumeister, т. 46). Тези две условия ще бъдат разгледани последователно.

а) По публичния характер на исканата информация

207 В жалбата жалбоподателят поддържа, че пазарът вече е бил запознат в обобщена форма или косвено с по-голямата част от информацията относно реструктурирането на Banco Popular, тъй като, от една страна, в пресата е била публикувана информация, а от друга страна, котираните на борсата банки имат множество задължения за прозрачност. Ето защо жалбоподателят счита, че пазарът вече е бил запознат с факта, че Banco Popular е имала проблеми с ликвидността, довели до реструктурирането ѝ. Според него подробностите по реструктурирането не променяли представата на пазара за случилото се.

208 В становището си по встъпването на Комисията и на Banco Santander жалбоподателят се позовава на множество статии в пресата и представя някои от тях относно искането на Banco Popular за СПА и относно ликвидността ѝ, които доказвали, че тези данни са публични.

209 В същото становище жалбоподателят посочва по същество, че самата Banco Santander не счита исканата информация за поверителна. В това отношение жалбоподателят твърди, че Banco Popular е публикувала в годишните и тримесечните си доклади някои данни относно краткосрочните коефициенти, а така също и съотношението заеми/депозити, което е един от показателите за нейната ликвидност. Освен това Asociación Española de Banca (испанска асоциация на банките, наричана по-нататък „АЕВ“) публикувала ежесечно финансовия баланс на всяка банка, в който фигурирал размерът на депозитите и на заемите. Тези данни позволявали да се изчисли съотношението заеми/депозити. Според жалбоподателя Banco Santander не е обяснила защо тези данни могат да бъдат публични, а други показатели за ликвидност, до които той е поискал достъп, трябва да останат поверителни.

- 210 Според ЕЦБ тези твърдения са недопустими, или най-малкото неоснователни. Тя оспорва твърдението, че информацията, до която е отказала достъп на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, е била публична към момента на приемане на обжалваните решения. Освен това тя изтъква, че жалбоподателят не е успял да посочи до коя информация се отнасят твърденията му.
- 211 В отговор на твърденията на ЕЦБ жалбоподателят прецизира доводите си и предоставя още документи в тяхна подкрепа. Така, що се отнася, първо, до документите, предмет на третото обжалвано решение, жалбоподателят се позовава на приложение, съдържащо статии от пресата, в които се говори за съществуването и за съдържанието на писмото от 6 юни 2017 г. на Banco Popular до ЕЦБ. Второ, що се отнася до документите „относно ликвидността на Banco Popular“, които са предмет на първото обжалвано решение, жалбоподателят отбелязва, че тази информация е била публикувана или в годишните и тримесечните доклади на Banco Popular, или е била предоставена на АЕВ, към която принадлежи Banco Popular, за да бъде публикувана. В това отношение жалбоподателят се позовава на документите, които е приложил към становището си по писменото становище при встъпване на Комисията. Трето, що се отнася до данните относно предоставянето на СПЛ, които са предмет на второто обжалвано решение, жалбоподателят се позовава на приложенията, които е представил заедно със становището си по писмените становища при встъпване на Комисията и на Banco Santander, и прилага други статии в пресата, които според него потвърждават публичния характер на тези данни.
- 212 На първо място, следва да се отбележи, че ЕЦБ не се позовава на изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, за да обоснове отказа си да предостави достъп до информацията за тавана на СПЛ, за действително предоставения размер на СПЛ и за предложените гаранции. Следователно, доколкото твърденията на жалбоподателя в рамките на настоящото оплакване се отнасят до тази информация, те трябва да се отхвърлят като неотносими.
- 213 На второ място, следва да се припомни трайно установената съдебна практика, че съгласно член 21 от Статута на Съда на Европейския съюз и член 76, буква г) от Процедурния правилник исковата молба или жалбата трябва да съдържа кратко изложение на посочените основания. Това изложение трябва да е достатъчно ясно и точно, за да позволи на ответника да подготви защитата си, а на Общия съд — да се произнесе по иска или жалбата, ако е необходимо, без да разполага с други данни. Поради това в исковата молба или жалбата трябва да се посочва изрично в какво се състои правното ѝ основание, като само по себе си абстрактното му формулиране не отговаря на изискванията на Процедурния правилник. Аналогични изисквания важат относно излагането на довод в подкрепа на дадено основание (вж. в този смисъл решения от 7 юни 2018 г., Winkler/Комисия, T-369/17, непубликувано, EU:T:2018:334, т. 53 и цитираната съдебна практика и от 13 май 2020 г., Peek & Cloppenburg/EUIPO — Peek & Cloppenburg (Peek & Cloppenburg), T-446/18, непубликувано, EU:T:2020:187, т. 29).
- 214 Въпреки че съдържанието на исковата молба или жалбата може да бъде обосновавано и допълвано по конкретни въпроси чрез препращане към определени пасажки от приложения към нея доказателства, общото препращане към други, макар и приложения към исковата молба или жалбата документи, не може да компенсира липсата на съществена част от правните доводи, които следва да бъдат посочени в самата искова молба или жалба

съгласно упоменатите по-горе разпоредби (вж. в този смисъл решение от 11 септември 2014 г., MasterCard и др./Комисия, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, т. 40 и цитираната съдебна практика).

- 215 Освен това Общият съд не е длъжен да търси и установява сред приложенията основанията и доводите, на които според него би могъл да се основава искът или жалбата, тъй като приложенията имат чисто доказателствена и документална функция (вж. решения от 17 септември 2007 г., Microsoft/Комисия, T-201/04, EU:T:2007:289, т. 94 и цитираната съдебна практика и от 24 февруари 2021 г., Universität Koblenz-Landau/EACEA, T-606/18, непубликувано, EU:T:2021:105, т. 61).
- 216 С оглед на тази съдебна практика се налага изводът, че твърденията на жалбоподателя не са достатъчни, за да се оспори надлежно твърдението на ЕЦБ, че исканата информация не е била публична към момента на приемане на обжалваните решения. Всъщност жалбоподателят не е представил никакво конкретно доказателство в подкрепа на твърденията си, така че Общият съд не е в състояние да провери точността им. Така жалбоподателят не уточнява в текста на писмените си изявления точните данни, които счита за публични, а само общо препраща към десетина приложения, наброяващи общо над 1 000 страници. Жалбоподателят не посочва конкретните пасажии от приложенията, които биха позволили да се установи, че исканата информация е била публична към момента на приемане на обжалваните решения.
- 217 На трето място, следва да се отбележи, както правилно твърди ЕЦБ, че тя не може да бъде задължена да следи инициативите за публикуване на съответните кредитни институции, на компетентните национални органи или на пресата.
- 218 Така в точка 56 от решението си от 19 декември 2019 г., ЕЦБ/Espírito Santo Financial (Португалия) (C-442/18 P, EU:C:2019:1117), Съдът посочва по същество, че може да се изтъква поверителността на определена информация, стига тази информация да не е била публично оповестена от ЕЦБ, а обстоятелството, че подобна информация е била публикувана от трети лица, само по себе си не може да задължи ЕЦБ да предостави тази информация. Следователно, дори посочените от жалбоподателя статии в пресата да съдържат информация, която се доближава значително до информацията, която се съдържа в исканите документи, това обстоятелство не задължава ЕЦБ да предостави достъп до тази информация.
- 219 Освен това неразрешеното оповестяване на документ не може да доведе до предоставяне на публичен достъп до документ, който попада в обхвата на някои от изключенията по член 4 от Решение 2004/258 (вж. по аналогия решение от 25 октомври 2013 г., Beninca/Комисия, T-561/12, непубликувано, EU:T:2013:558, т. 55).
- 220 На четвърто място, прочитът на исканите документи позволява да се заключи, че съдържащата се в тях информация е известна само на ограничен кръг лица и следователно няма публичен характер (вж. в този смисъл решение от 30 май 2006 г., Bank Austria Creditanstalt/Комисия, T-198/03, EU:T:2006:136, т. 71).
- 221 Така, първо, що се отнася до оценката FOLTF, прочитът на пълния ѝ текст позволява да се констатира, че извлеченията, до които е отказан достъп, съдържат основно финансова информация за капитала и за ликвидността на Banco Popular в седмиците преди изготвянето на оценката FOLTF. Както потвърждава ЕЦБ в съдебното заседание, става

въпрос за данни, които не се публикуват редовно или обичайно от съответната кредитна институция, нито от националната централна банка или от ЕЦБ, а по-скоро за конкретно търсена информация, за да се прецени дали кредитната институция под пруденциален надзор продължава да отговаря на предвидените в Директива 2013/36 условия за лицензиране.

- 222 Второ, що се отнася до писмото, изпратено от Banco Popular до ЕЦБ на 6 юни 2017 г., трябва да се констатира, че жалбоподателят твърди, че макар наличието на това писмо, както и неговото съдържание да се споменават в представените от него статии в пресата, това споменаване е твърде общо и не разкрива данни, които се съдържат в посоченото писмо.
- 223 Трето, що се отнася до документа, предмет на първото обжалвано решение, а именно обобщението на ежедневните салда на депозитите на Banco Popular, считано от 3 април 2017 г., следва да се констатира, че в посоченото решение ЕЦБ обяснява, че в този документ се съдържа информация, която обикновено не ѝ се предоставя, но която тя по изключение е започнала да събира от 3 април 2017 г. ЕЦБ добавя, че този документ е бил подготвен в контекста на пруденциалния надзор над Banco Popular, за да се подготви оценката FOLTF.
- 224 Нищо в доводите на жалбоподателя не позволява да се заключи, че тази информация, събрана по изключение от ЕЦБ, е била публична към момента на приемане на първото обжалвано решение. Жалбоподателят твърди единствено че Banco Popular и АЕБ са публикували някои данни, които позволяват да се изчислят „показателите за ликвидност на Banco Popular“. Той обаче посочва, че си задава въпроса защо „други показатели, до които [той] иска достъп, са поверителни“. Следователно жалбоподателят не представя доказателства, че информацията, до която иска достъп, е публична, а по-скоро твърди, че тази информация не е публична.
- 225 Четвърто, що се отнася до информацията, до която ЕЦБ е отказала достъп на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 във второто обжалвано решение, а именно информацията за ликвидността и за капиталовите коефициенти на Banco Popular, следва да се констатира, че трите документа, в които се съдържа тази информация, са предназначени за вътрешно ползване в рамките на обсъжданията в Управителния съвет на ЕЦБ. Следователно по естеството си тези три документа са предназначени да бъдат известни само на ограничен брой лица.
- 226 На пето място, жалбоподателят не може да се позовава и на твърдението, че самата Banco Santander е признала, че исканата информация не е поверителна, тъй като в контактите си с институциите Banco Santander се е противопоставила единствено на оповестяването на някои конкретни данни, които могат да засегнат търговските ѝ интереси, а именно данни относно клиентите ѝ, последиците от схемата за реструктуриране за договорите за съвместно предприятие, както и подробностите и оценката на политиката за осчетоводяване на правните рискове, свързани с Banco Popular на 6 юни 2017 г.
- 227 Всъщност, както потвърждава Banco Santander по време на съдебното заседание, посочените от нея контакти са в рамките на производства за достъп до документи пред ЕСП и не се отнасят до притежаваната и използвана от ЕЦБ информация. Освен това, противно на твърдяното от жалбоподателя, в писменото си становище при встъпване Banco Santander изрично изтъква, че според нея поисканата в случая информация е била поверителна към момента на приемане на обжалваните решения.

228 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че нито един елемент от преписката не позволява да се направи изводът, че информацията, до която е отказан достъп на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, е била публична към момента на приемане на обжалваните решения.

б) По опасността от засягане на интересите на предоставилото исканата информация физическо или юридическо лице или на доброто функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране

229 Второто условие за признаване на поверителен характер на дадена информация, което Съдът поставя в решение *Baumeister*, изисква да се провери дали оповестяването на информацията създава опасност от засягане на интересите на предоставилото я физическо или юридическо лице или на трето лице, или пък на доброто функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране (решение по дело *Baumeister*, т. 46). Доводите на жалбоподателя относно това условие се разделят на две части.

1) По първата част, изведена от това, че оповестяването на исканите документи не засяга интересите на лицето, което е предоставило съдържащата се в тях информация, или на трети лица

230 На първо място, жалбоподателят твърди, че поради естеството на исканата информация оповестяването ѝ не може да засегне съществено нито търговските интереси на *Banco Popular*, нито тези на *Banco Santander*.

231 В това отношение жалбоподателят констатира най-напред, че разглежданата информация се отнася до миналото. Съгласно приложения към жалбата икономически доклад обаче само актуалните и бъдещите данни са от значение за финансовите институции и пазари. Предвид особеностите на финансовия сектор, където информацията се разпространява бързо и операторите бързо си правят изводи, от информацията, която считат за релевантна, информацията бързо остарявала и следователно ставала безполезна за пазара. Жалбоподателят счита, че именно такъв е случаят с информацията за предложените гаранции, за ликвидността на *Banco Popular* и за нейните капиталови коефициенти, както и с информацията за това дали тя е проблемна, или има вероятност да стане проблемна. Въпреки че тази информация обикновено е чувствителна търговска информация, жалбоподателят твърди, че тя вече е без значение за финансовия пазар или за конкурентите, тъй като датира отпреди реструктурирането на *Banco Popular* и следователно вече не отразява нейното актуално положение. Следователно цялата информация преди реструктурирането вече била историческа информация и не можела да се счита за поверителна.

232 Жалбоподателят изтъква също, че съдебната практика следва казуистичен подход при преценката на това дали дадена информация има исторически характер. Макар решение *Baumeister* да установява оборима презумпция, че информацията, която е на повече от пет години, е историческа информация, от това решение не следвало, че информацията, която е на по-малко от пет години, изобщо не може да се квалифицира като историческа.

233 Най-напред трябва да се припомни, че съгласно постоянната съдебна практика в контекста на жалба за отмяна по член 263 ДФЕС законосъобразността на акт на Съюза трябва да се преценява в съответствие с фактическите и правните обстоятелства, които са

съществували към датата на приемане на акта (вж. решения от 28 януари 2021 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия, С-466/19 Р, ЕU:С:2021:76, т. 82 и цитираната съдебна практика и от 4 юни 2015 г., Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ВСЕ, Т-376/13, ЕU:Т:2015:361, т. 84 и цитираната съдебна практика; в този смисъл вж. също решение Ваумеистер, т. 50). Следователно, както основателно отбелязва Banco Santander, датата, която Общият съд трябва да вземе предвид, за да прецени законосъобразността на отказа на ЕЦБ да предостави достъп до исканата информация, е датата на приемане на обжалваните решения, а именно 7 ноември 2017 г.

- 234 Следователно твърдението на жалбоподателя, че исканата информация вече е без значение за финансовия пазар или за конкурентите, тъй като датира отпреди преструктурирането на Banco Popular и следователно вече не отразява нейното актуално положение, не може да бъде прието.
- 235 По-нататък, трябва да се констатира, че в точка 54 от решение Ваумеистер Съдът приема, че когато информацията, която към определен момент е можело да представлява търговска тайна, датира от преди пет или повече години, поради факта на изтичането на време тя по принцип се счита за неактуална и за загубила поради това поверителността си, освен ако по изключение страната, която се позовава на поверителността, не докаже, че въпреки давността си тази информация все още е съществен елемент на търговското ѝ положение или на това на трети засегнати лица.
- 236 В това отношение Banco Santander изтъква, а останалите страни не го оспорват, че исканата информация датира основно от периода, който предхожда непосредствено решението, а в някои случаи от началото на 2017 г.
- 237 Следователно към момента на приемане на обжалваните решения исканата информация е била най-много на няколко месеца и следователно с оглед на посочените в точки 233 и 235 по-горе критерии не е могла да се счете за историческа информация.
- 238 Тази констатация не може да бъде поставена под въпрос от довода на жалбоподателя, че нищо в решение Ваумеистер не дава основание да се приеме, че информация на по-малко от пет години изобщо не може да се квалифицира като историческа информация, а се налага прилагането на индивидуален подход към всеки отделен случай. По-специално в случай като настоящия, в който исканата информация се отнася до търговското положение на кредитна институция, към която се прилага схема за преструктуриране, жалбоподателят наемква, че въпросната информация автоматично е станала историческа след приемането на схемата за преструктуриране.
- 239 Не може да се счете обаче, че приемането на схема за преструктуриране води до възникването на нова презумпция, съгласно която информацията относно търговското положение на кредитната институция, към която се прилага схемата за преструктуриране, автоматично става историческа. Подобен подход по принцип би изключил прилагането на изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 във връзка с член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36 и член 84, параграф 3 от Директива 2014/59.
- 240 Както правилно посочват ЕЦБ, Комисията и Banco Santander, след 7 юни 2017 г. Banco Popular продължава да осъществява дейност като част от групата Banco Santander и това продължава до 28 април 2018 г., когато се слива чрез поглъщане с Banco Santander.

- 241 Всъщност една от причините, поради които ЕСП решава да приеме схема за реструктуриране на Banco Popular, е за да осигури приемственост на нейните критични функции в съответствие с член 14, параграф 2, буква а) от Регламент № 806/2014. Така продажбата ѝ на Banco Santander позволява на Banco Popular да продължи да функционира при нормални пазарни условия като член на групата Santander.
- 242 От това следва, че ЕЦБ основателно е приела, че оповестяването на дневното салдо на депозитите на Banco Santander, считано от 3 април 2017 г., на ликвидността и на капиталовите коефициенти на Banco Popular, на информацията относно пазарната позиция на Banco Popular, на нейните активи и пасиви и на преценката на въздействието на ликвидността на Banco Popular върху финансирането и оперативната структура на нейното дъщерно дружество, Banco Popular Portugal, е могло да засегне към момента на приемане на обжалваните решения интересите на Banco Popular и на нейното дружество майка въпреки прилагането на инструмент за реструктуриране.
- 243 На второ място, жалбоподателят поддържа по същество, че ЕЦБ не е успяла да докаже, че оповестяването на исканата информация може да засегне конкретно и действително търговските интереси на Banco Santander и на Banco Popular. В това отношение жалбоподателят счита, че мотивите на обжалваните решения са твърде общи и могат да се приложат спрямо която и да е банка. Той посочва също, че ЕЦБ в действителност не е взела предвид реструктурирането на Banco Popular, нито изключителността на положението.
- 244 В това отношение веднага следва да се констатира, че жалбоподателят не е изтъкнал формално основание, изведено от нарушение на задължението за мотивиране. Прочитът на писмените изявления на жалбоподателя по-скоро показва, че той не е съгласен с мотивите на ЕЦБ.
- 245 От постоянната съдебна практика обаче следва, че задължението за мотивиране представлява съществено процесуално изискване, което трябва да се разграничава от въпроса за обосноваването на мотивите, тъй като той спада към законосъобразността по същество на спорния акт. Всъщност мотивите на едно решение представляват формален израз на съображенията, на които се основава това решение. Ако съображенията са неправилни, се засяга материалната законосъобразност на решението, а не мотивите му, които може да са достатъчни, но да изразяват неправилни съображения. Ето защо оплакванията и доводите, с които се оспорва обосноваването на акта, са ирелевантни, когато като основание се изтъква липса или непълнота на мотивите (вж. решения от 30 май 2017 г., *Safa Nicu Sepahan/Съвет*, C-45/15 P, EU:C:2017:402, т. 85 и цитираната съдебна практика и от 29 април 2020 г., *Tilly-Sabco/Съвет* и Комисия, T-707/18, непубликувано, EU:T:2020:160, т. 103 и цитираната съдебна практика).
- 246 В първото обжалвано решение обаче ЕЦБ посочва, че оповестяването на искания документ би имало неблагоприятни последици за съответната кредитна институция, тъй като тя не може повече да разчита на това, че информацията, която е предоставил на ЕЦБ за целите на пруденциалния ѝ надзор, ще остане поверителна. В това решение се уточнява също, че този режим на поверителност се прилага независимо от факта, че към дадена банка е приложен механизъм за реструктуриране.

- 247 Във второто обжалвано решение ЕЦБ обяснява, що се отнася до информацията за ликвидността и за капиталовите коефициенти на Banco Popular, че оповестяването ѝ би насърчило участниците на пазара да спекулират с ликвидността на Banco Santander и с нуждата ѝ от финансиране, което би могло да породи неоснователен финансов натиск.
- 248 В третото обжалвано решение ЕЦБ констатира, че исканата информация се отнася, от една страна, до търговското положение на Banco Santander на пазара, и от друга страна, до нейните активи и пасиви, и че оповестяването на тази информация би могло да се отрази неблагоприятно на търговските интереси на Banco Popular и на Banco Santander. По-специално според ЕЦБ преценката на въздействието на ликвидността на Banco Popular върху финансирането и оперативната структура на дъщерното ѝ дружество, Banco Popular Portugal, е чувствителна търговска информация и може да доведе до неоснователни спекулации относно финансовото състояние и ликвидността на групата. В това решение се посочва също, че режимът на професионална тайна се прилага независимо от реструктурирането на банка.
- 249 Следователно ЕЦБ е могла основателно да приеме, че информацията, до която е отказала достъп на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, е могла да засегне конкретно и действително интересите на Banco Popular или на Banco Santander към момента на приемане на обжалваните решения. Фактът, че в обжалваните решения се съдържат само много кратки мотиви по въпроса защо подобно засягане може да се презумира, въпреки че към Banco Popular се прилага инструмент за реструктуриране, по никакъв начин не променя тази констатация.
- 250 С оглед на гореизложеното следва да се отхвърли първата част, изведена от това, че оповестяването на исканата информация няма да увреди интересите на Banco Popular или на Banco Santander.
- 2) По втората част, изведена от това, че оповестяването на исканите документи не засяга доброто функциониране на системата за пруденциален надзор*
- 251 Преди да бъдат разгледани доводите на жалбоподателя, следва да се припомнят съображенията, изложени в точки 157—162 по-горе.
- 252 Както правилно поддържа Комисията, към преценката, която ЕЦБ трябва да извърши при прилагането на второто условие от решение Baumeister, следва да се приложи съдебната практика, съгласно която ЕЦБ разполага с широка свобода на преценка, за да определи дали оповестяването на определена информация може да засегне обществен интерес като посочения в член 4, параграф 1, буква а) от Решение 2004/258. Всъщност оценката на опасността от засягане на правилното функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране съответства на оценката на опасността от засягане на обществения интерес.
- 253 Освен това съгласно припомнената в точка 159 по-горе съдебна практика преценката на ЕЦБ дали оповестяването на определени документи би засегнало защитата на доброто функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране е комплексна и деликатна и изисква особена предпазливост.

- 254 Освен това критериите, които Съдът извежда в решение *Baumeister*, за да прецени засягането на доброто функциониране на системата за контрол върху дейността на инвестиционните посредници, които са приложими по аналогия в контекста на пруденциалния надзор и реструктурирането, са твърде общи, както се изисква от съдебната практика, изложена в точка 160 по-горе.
- 255 От това следва, от една страна, че контролът за законосъобразност, който Общият съд трябва да извърши в това отношение, се свежда до контрола, предвиден в цитираната в точка 161 по-горе съдебна практика, и от друга страна, че изпълнението на задължението на ЕЦБ да мотивира надлежно решенията си по принцип има още по-съществено значение (вж. в това отношение т. 162 по-горе).
- 256 В случая, в първото обжалвано решение ЕЦБ посочва, че документът, в който се съдържа информацията относно дневното салдо на депозитите на *Banco Popular*, е част от административната преписка по текущия надзор на *Banco Popular*, както и от окончателния анализ за това дали *Banco Popular* е проблемна, или има вероятност да стане проблемна.
- 257 Във второто обжалвано решение ЕЦБ посочва, че жалбоподателят не е оспорил анализа, направен в Решение *LS/PT/2017/66* от 11 август 2017 г., че в документа от 5 юни 2017 г., озаглавен „*Emergency liquidity assistance request from the Banco de España*“, се съдържа информация за ликвидността и за капиталовите коефициенти на *Banco Popular*. По-нататък ЕЦБ обяснява, че тази информация ѝ е предоставена от *Banco Popular* в контекста на текущия пруденциален надзор.
- 258 Що се отнася до пълния текст на оценката *FOLTF*, както и до документацията, която *Banco Popular* предоставя по-специално за своя капитал, ликвидност и другите условия на текущия си лиценз, в третото обжалвано решение ЕЦБ обяснява, че тези документи са част от административни преписки по текущия пруденциален надзор и по процедурата за оценка *FOLTF*. Според ЕЦБ тези административни преписки са част от осъществяваните от нея задачи в качеството ѝ на компетентен надзорен орган, предвидени в Регламент № 1024/2013.
- 259 В трите обжалвани решения обаче ЕЦБ посочва също, че при изпълнението на задачите, които са ѝ възложени с Регламент № 1024/2013, тя е обвързана със задължения за опазване на професионална тайна. В този контекст тя уточнява приложимите нормативни разпоредби, както и съдържанието на задължението за опазване на професионална тайна, и посочва, че изключенията от това задължение не са приложими в случая.
- 260 От това ЕЦБ стига до извода, че оповестяването на поверителна информация, получена при осъществяването на пруденциален надзор, може да засегне пряко както съответната кредитна институция, така и банковата система като цяло, тъй като банките вече не могат да разчитат на това, че информацията, предоставена от тях на ЕЦБ в рамките на пруденциалния надзор, ще остане поверителна.
- 261 В този контекст в първото и третото обжалвано решение ЕЦБ се позовава на решения от 11 декември 1985 г., *Hillenius* (110/84, EU:C:1985:495, т. 27), и от 12 ноември 2014 г., *Altmann* и др. (C-140/13, EU:C:2014:2362, т. 31—33). В тях ЕЦБ посочва също, че реструктурирането не е променило статута на поднадзорен субект на *Banco Popular* и че поради това режимът на поверителност продължава да се прилага спрямо нея.

- 262 Така ЕЦБ обяснява необходимостта от защита, на която се позовава, като изтъква, че оповестяването на исканите документи би засегнало по-специално банковата система като цяло.
- 263 Тези изводи не се обезсилват от доводите на жалбоподателя.
- 264 Всъщност, от една страна, доводът на жалбоподателя, че мотивите са общи и стереотипни, трябва да се отхвърли. В това отношение трябва да се вземе предвид фактът, че може да се окаже невъзможно да се посочат причините, обосноваващи отказа на достъп до всеки документ, в случая на всяка информация от документите, без да се оповести съдържанието на този документ или негов основен елемент и следователно изключението да бъде лишено от основната му цел. В случая, поради това че исканият документ попада в обхвата на изключенията, свързани с обществен интерес от правилно функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране, всяко по-пълно и конкретно разкриване на съдържанието на този документ може да изложи на опасност поверителността на информацията, която трябва да остане поверителна (вж. по аналогия решение от 26 април 2005 г., Sison/Съвет, T-110/03, T-150/03 и T-405/03, EU:T:2005:143, т. 84).
- 265 От друга страна, следва да се отхвърли доводът, че оповестяването на определена информация, като тази за коефициентите на ликвидност, в никакъв случай не би създавало прецедент за в бъдеще този вид информация да се разкрива на пазара, тъй като реструктурирането на Banco Popular има изключителен характер.
- 266 Всъщност жалбоподателят не успява да оспори преценката на ЕЦБ, че оповестяването на определена информация би могло да накърни взаимното доверие между ЕЦБ и институциите под неин надзор, което е необходимо за осъществяване на механизма на пруденциален надзор. В това отношение фактът, че реструктурирането на банката има изключителен характер и че ЕЦБ е събрала само по изключение определена информация, не се отразява по никакъв начин върху риска други институции вече да не могат да разчитат на това, че информацията, която могат да предоставят на ЕЦБ в бъдеще в рамките на пруденциалния надзор, ще остане поверителна.
- 267 Освен това съгласно съдебната практика институция на Съюза може да се основава на хипотетично поведение на операторите на пазара и на последиците от такова поведение за бъдещи интервенции (вж. по аналогия решение от 4 юни 2015 г., Versorgungswerk der Zahnärztekammer Schleswig-Holstein/ВСЕ, T-376/13, EU:T:2015:361, т. 78).
- 268 Следователно ЕЦБ основателно се е позовала на опасността от извършване на спекулации от операторите на пазара въз основа на данните за ликвидността на Banco Popular преди реструктурирането ѝ, тъй като тези данни разумно могат да се считат за информация, която може да породи спекулации и така да застраши доброто функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране.
- 269 Въз основа на изложените по-горе съображения следва да се приеме, че жалбоподателят не е успял да докаже, че ЕЦБ е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че има опасност оповестяването на исканите документи да засегне доброто функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране.

270 Поради това следва да се отхвърли втората част, изведена от това, че оповестяването на исканата информация не засяга правилното функциониране на системата за пруденциален надзор и реструктуриране.

271 Ето защо следва да се заключи, че исканите документи, до които ЕЦБ е отказала достъп на основание член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258, съдържат поверителна информация по смисъла на член 53, параграф 1, втора алинея от Директива 2013/36 и на член 84, параграф 3 от Директива 2014/59.

3. По третото оплакване, изведено от това, че изключенията по член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36 и по член 84, параграф 6 от Директива 2014/59 са приложими към исканите документи

272 С третото си оплакване жалбоподателят твърди, че разпоредбите на член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36 и на член 84, параграф 6 от Директива 2014/59 оправомощават ЕЦБ да предоставя достъп до исканите документи в рамките на или за целите на съдебно производство. От телеологичното тълкуване на посочените разпоредби следвало по-специално че е налице изключение от поверителността, когато достъпът до исканите документи е необходим за упражняване на правото на ефективна съдебна защита в рамките на съдебно производство, което има връзка с поведението на институцията или орган на Съюза.

273 Жалбоподателят добавя, че съгласно съдебната практика, за да се прецени поверителният характер на определена информация, е необходимо да се съпоставят законните интереси, които се противопоставят на оповестяването ѝ, и общият интерес. Особеностите на настоящото дело обаче, а именно фактът, че бившите акционери на Banco Popular искат да се запознаят с обстоятелствата по реструктурирането на Banco Popular, обосновавали оповестяването на исканата информация. Според жалбоподателя в това отношение е от съществено значение да се вземе предвид обстоятелството, че той е подал пред Общия съд жалба за отмяна на схемата за реструктуриране (заведена под номер T-628/17) и иск за извъндоговорна отговорност (заведен под номер T-714/17). Единствената цел на исканата по настоящото дело информация била да се използва като доказателство в тези две производства.

274 Жалбоподателят подчертава, че трябва да се запознае по-специално с проблемите с ликвидността, довели до реструктурирането на Banco Popular, но както оценката FOLTF, така и схемата за реструктуриране били цензурирани по този въпрос. Достъпът до тези данни щял да му позволи да представи доказателства в подкрепа на довода си, че положението с ликвидността на Banco Popular не е било достатъчно тежко, за да се вземе решение за реструктурирането ѝ и че всички проблеми с ликвидността са свързани с изявления на председателя на ЕСП.

275 ЕЦБ, подкрепяна от Комисията и Banco Santander, оспорва доводите на жалбоподателя.

276 В това отношение най-напред следва да се отбележи, че в точка 30 от решение от 13 септември 2018 г., Bucciòni (C-594/16, наричано по-нататък „решение Bucciòni“, EU:C:2018:717), Съдът е посочил, че конкретните случаи, в които общият принцип на забрана за разкриване на притежаваната от компетентните органи поверителна информация, установен в член 53, параграф 1 от Директива 2013/36, по изключение не е пречка за предаването или използването на такава информация, са изчерпателно изброени

в посочената директива. Освен това в точка 37 от същото решение Съдът уточнява, че предвидените в Директива 2013/36 изключения от общата забрана за разкриване на поверителна информация трябва да се тълкуват стриктно.

- 277 Същите съображения се прилагат по аналогия към изключението от забраната за разкриване, предвидено в член 84, параграф 6 от Директива 2014/59.
- 278 Доводите на жалбоподателя трябва да се разгледат именно с оглед на тези принципи.
- 279 От една страна, що се отнася до член 53, параграф 1, трета алинея от 2013/36, тази разпоредба предвижда, че когато дадена кредитна институция е обявена в несъстоятелност или е в производство по принудителна ликвидация, поверителната информация, която не се отнася до трети страни, участващи в усилията за оздравяване на тази кредитна институция, може да се разкрива в производствата по граждански или търговски дела.
- 280 В случая обаче, както правилно изтъква ЕЦБ, Banco Popular не е била обявена в несъстоятелност, нито е в производство по принудителна ликвидация. Напротив, от схемата за реструктуриране е видно, че тя цели прехвърлянето на дейността на Banco Popular на Banco Santander. Това прехвърляне позволява на Banco Popular да продължи да функционира при нормални пазарни условия като член на групата Santander.
- 281 Освен това от Регламент № 806/2014 следва, че той предвижда прилагането на инструмент за реструктуриране към проблемния субект именно за да се избегне ликвидация чрез обичайно производство по несъстоятелност.
- 282 По този начин, преди да приеме мярка за реструктуриране, ЕСП трябва по-специално да прецени — в рамките на преценката на предвиденото в член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014 условие реструктурирането да е в обществен интерес — дали реструктурирането на неплатежоспособния субект не е за предпочитане пред ликвидацията му. В това отношение в съображение 58 от Регламент № 806/2014 се посочва, че когато прекратяването на дейността на проблемен субект чрез обичайно производство по несъстоятелност може да застраши финансовата стабилност, да прекъсне предоставянето на важни услуги и да засегне защитата на вложителите, прилагането на инструменти за реструктуриране е от обществен интерес.
- 283 Освен това след приемането на мярка по реструктуриране в съответствие с член 15, параграф 1, буква ж), член 20, параграф 16 и член 76, параграф 1, буква д) от Регламент № 806/2014 трябва да се направи оценка от независим експерт, в която да се съпостави действителното третиране, което са получили акционерите и кредиторите при реструктурирането, и третирането, което биха получили, ако към момента на приемане на решението за мярката за реструктуриране субектът бе в обичайно производство по несъстоятелност. Ако се установи, че при изплащането на вземанията им в рамките на реструктурирането акционерите и кредиторите са получили по-малко от това, което биха получили в рамките на обичайно производство по несъстоятелност, те по принцип би трябвало да имат право на обезщетение.

- 284 Предвид тези обстоятелства следва да се заключи, че по същество естеството и целите на производството по несъстоятелност са различни от тези на реструктурирането и че следователно прилагането по аналогия на член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36 по отношение на субект, спрямо когото се провежда производство по реструктуриране, е изключено.
- 285 Прилагането по аналогия на посочената разпоредба би било в разрез и с припомнените в точка 276 по-горе принципи, че предвидените в Директива 2013/36 изключения от общата забрана за разкриване на поверителна информация са изчерпателни и трябва да се тълкуват стриктно.
- 286 От това следва, че изключението по член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36 е неприложимо в случая.
- 287 От друга страна, що се отнася до изключението от принципа за спазване на професионална тайна, предвидено в член 84, параграф 6 от Директива 2014/59, в тази разпоредба се предвижда, че тя не засяга националното право, уреждащо разкриването на информация за целите на съдебните производства по граждански или наказателни дела.
- 288 Както обаче правилно изтъква ЕЦБ, жалбоподателят не се е позовал на нито една разпоредба от националното право, която изисква разкриването на исканите документи.
- 289 Освен това член 84, параграф 6 от Директива 2014/59 се отнася до разкриването по изключение на поверителна информация в рамките на национални производства. Жалбоподателят обаче не отрича, че заявленията му за достъп са били мотивирани с намерението му да подаде жалба пред Общия съд.
- 290 Ето защо изключението по член 84, параграф 6 от Директива 2014/59 е неприложимо в случая.
- 291 Доводите на жалбоподателя не могат да поставят под въпрос тези изводи.
- 292 Първо, трябва да се отхвърли доводът на жалбоподателя, че правилото за поверителност не се прилага, когато заявителят представи точни и непротиворечиви данни, сочещи, че те вероятно са релевантни за производство по гражданско или търговско дело, което е висящо или предстои да бъде образувано. В подкрепа на този довод, жалбоподателят препраща към решение *Виссioni*. Следва да се отбележи обаче, че за разлика от настоящото дело, делото, по което е постановено решение *Виссioni*, се отнася до кредитна институция, която е била обявена за принудителна ликвидация (решение *Виссioni*, т. 17). Както обаче бе посочено в точки 281—284 по-горе, член 53, параграф 1, трета алинея от Директива 2013/36 не може да се прилага разширително, без да се наруши принципът на стриктно тълкуване на изключенията от принципа на поверителност, който самият Съд припомня в точка 37 от решение *Виссioni*.
- 293 При всички положения подходът, възприет в решение *Виссioni*, е неприложим в настоящото дело. Всъщност в точки 38 и 40 от това решение се посочва, че лицето, което подава заявление за достъп до поверителна информация, трябва да представи точни и непротиворечиви данни, сочещи, че исканата информация вероятно е релевантна за производство по гражданско или търговско дело, което е висящо или предстои да бъде образувано, чийто предмет трябва да бъде конкретно определен от заявителя. Такъв

подход обаче би довел до прилагане *contra legem* на член 6 от Решение 2004/258, който предвижда, че заявителят не е длъжен да мотивира заявлението си. Липсата на задължение за доказване на какъвто и било интерес да се иска достъп до документ е един от крайъгълните камъни на режимите за достъп до документи, които съгласно постоянната съдебна практика не позволяват различно третиране на заявителите за достъп в зависимост от техните особени интереси или нужди (вж. в този смисъл решенията от 26 април 2005 г., *Sison/Съвет*, T-110/03, T-150/03 и T-405/03, EU:T:2005:143, т. 50—56 и от 6 юли 2006 г., *Franchet и Вук/Комисия*, T-391/03 и T-70/04, EU:T:2006:190, т. 82).

- 294 Освен това, както правилно поддържа ЕЦБ, когато даден документ е оповестен в резултат на заявление, подадено в рамките на режима на публичен достъп до документи, той става публичен и има действие *erga omnes*. В решение *Buccioni* обаче Съдът приема, че при условията, изложени в точка 38 от това решение, компетентните органи могат да разкрият поверителна информация за нуждите на производство по гражданско или търговско дело, което е висящо или предстои да бъде образувано, „извън което информацията не може да бъде използвана“. Решение 2004/258, и по-специално член 9 от него, който се отнася до достъпа в резултат на подаването на заявление, обаче не предвижда възможност за предоставяне на достъп до документ на член на обществеността, като същевременно изисква от него да не разкрива този документ на други лица. Подобна възможност би била в противоречие с духа и логиката на посоченото решение, тъй като, когато се прилагат изключенията от правото на достъп, предвидени в член 4 от същото решение, просто се отказва достъп до посочения документ (вж. по аналогия определение от 7 март 2013 г., *Henkel и Henkel France/Комисия*, T-64/12, непубликувано, EU:T:2013:116, т. 47).
- 295 Второ, що се отнася до доводът на жалбоподателя, формулиран при условията на евентуалност, с който се цели Общият съд да му предостави достъп до съответните документи под формата на ангажимент за поверителност, освен че е в разрез с припомнените в точка 292 по-горе съображения за естеството на режимите за публичен достъп до документи, този довод пренебрегва и факта, че съгласно член 104 от Процедурния правилник документ, до който е отказан достъп от институцията и който е бил обект на мярка за събиране на доказателства, не може да бъде предоставен на другите страни. Целта на това правило е да се избегне възможността жалбата пред Общия съд да остане без предмет поради предоставянето на съответния документ на заявителя (вж. в този смисъл решение от 1 февруари 2007 г., *Sison/Съвет*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 39). Освен това достъпът под формата на ангажимент за поверителност, предложен от жалбоподателя, е един от предвидените в Процедурния правилник способи за представяне и използване на информация, с която разполага една от страните в производство пред Общия съд в рамките на същото производство.
- 296 Трето, жалбоподателят не може да претендира, че фактът, че някои изключения от принципа на поверителност се прилагат поради наличието на производства пред националните съдилища, не е пречка за прилагането на тези изключения в рамките на настоящия спор пред Общия съд, което според него би довело до абсурдното положение националните юрисдикции да получат достъп до документи на институциите на Съюза, а Общият съд — не. Всъщност, от една страна, поради съображенията, изложени в точка 295 по-горе, в рамките на производство за достъп до документи Общият съд не е длъжен да издаде разпореждане за запознаване на жалбоподателя с документ, до който му е отказан достъп. От друга страна, макар режимът за събиране на доказателства пред юрисдикциите на Съюза да е различен от този пред националните юрисдикции, този режим също е напълно завършен. Всъщност, от една страна, член 89 и сл. от Процедурния правилник

предвиждат, че в рамките на спор Общият съд може да поиска или да разпреди представянето на документ от една от страните по спора. От друга страна, на основание член 24 от Статута на Съда на Европейския съюз Общият съд може да поиска от институциите, органите, службите или агенциите, които не са страни по спора, всякаква информация, която счита за необходима за целите на разглеждането на спора. Противно на твърденията на жалбоподателя Общият съд, както и националните юрисдикции, разполага с всички необходими средства, за да получи достъп до документите, резултат от пруденциален надзор, и да събере доказателства по делото, с което е сезиран в тази област.

- 297 Четвърто, съдебната практика, която жалбоподателят цитира в точки 38 и 39 от жалбата в подкрепа на довода си, че предвид различните засегнати интереси особеностите на настоящото дело обосновават оповестяването на исканата информация, също не обезсилва констатациите, направени при анализа на третото оплакване. Всъщност решения от 9 юни 2010 г., *Éditions Jacob/Комисия* (T-237/05, EU:T:2010:224, т. 90), и от 24 май 2011 г., *NLG/Комисия* (T-109/05 и T-444/05, EU:T:2011:235, т. 140), се отнасят до прилагането на принципа на професионалната тайна от Комисията в контекста на правото на конкуренция. В тези две решения Общият съд уточнява, че задължението за опазване на професионална тайна няма такъв обхват, че да обоснове общ и абстрактен отказ на достъп до документите, които съдържат търговска информация за съответните предприятия. За да се прецени поверителният характер на тази информация, трябва да се съпоставят интересите, които се противопоставят на оповестяването ѝ, и общият интерес, който изисква дейността на институциите на Съюза да се провежда при възможно най-пълно спазване на принципа на откритост.
- 298 Тази съдебна практика обаче е неприложима в настоящия случай.
- 299 Всъщност, от една страна, в контекста на пруденциалния надзор и на реструктурирането на кредитни институции ЕЦБ е длъжна да спазва нормите на първичното и вторичното право, тълкувани от Съда в решения *Vaumeister* и *Buccioni*. Съгласно тези решения член 53, параграф 1 от Директива 2013/36 предвижда задължението за опазване на професионална тайна като общо правило (решения *Vaumeister*, т. 33 и *Buccioni*, т. 29). В този контекст Съдът установява условията, при които определена информация се счита за поверителна и следователно попада в обхвата на задължението за опазване професионална тайна. Ако тези условия са изпълнени, съответната информация може, както е в случая, да попадне в обхвата на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 и да не следва да се извършва каквато и да било съпоставка, за да може ЕЦБ да откаже достъп до нея.
- 300 От друга страна, както правилно подчертава ЕЦБ, цитираната от жалбоподателя съдебна практика се отнася до случаи, за които се прилага член 4, параграф 2 от Регламент № 1049/2001, който за разлика от член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258 предвижда съпоставяне на засегнатите интереси.
- 301 С оглед на гореизложеното третото оплакване следва да се отхвърли.
- 302 Така следва да се приеме, че тъй като исканите документи съдържат поверителна информация (вж. т. 271 по-горе) и изключенията от принципа на поверителност не се прилагат, ЕЦБ е могла законосъобразно да основе обжалваните решения на член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258. Ето защо първото основание трябва да се отхвърли.

- 303 От гореизложеното следва, първо, че що се отнася до информацията за ликвидността и за капиталовите коефициенти на Banco Popular, второто обжалвано решение е законосъобразно основано на изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258.
- 304 Второ, що се отнася до документите, до които е отказан достъп с третото обжалвано решение, това решение е законосъобразно основано на изключението по член 4, параграф 1, буква в) от Решение 2004/258.
- 305 Трето, що се отнася до предложените гаранции, второто обжалвано решение е законосъобразно основано на изключенията по член 4, параграф 1, буква а), второ и седмо тире от Решение 2004/258 (вж. т. 170 по-горе).
- 306 От тези констатации следва, че макар достъпът до посочените в точки 303—305 документи и информация да е бил отказан и на основание член 4, параграф 2, първо тире от Решение 2004/258, не е необходимо произнасяне по същество по третото основание, изведено от нарушението на тази разпоредба. Всъщност третото основание трябва да бъде отхвърлено като неотнормимо във всички случаи, тъй като, за да бъдат обжалваните решения обосновани от правна страна, е достатъчно едно от изключенията, на които се позовава ЕЦБ, за да откаже достъп до исканите документи, да е правилно приложено (вж. в този смисъл решение от 25 ноември 2020 г., Bronckers/Комисия, T-166/19, EU:T:2020:557, т. 78 и цитираната съдебна практика).

Е. По четвъртото основание, изведено от нарушение на член 47 от Хартата

- 307 В подкрепа на четвъртото си основание жалбоподателят твърди, че ЕЦБ е нарушила член 47 от Хартата, тъй като отказът за достъп в обжалваните решения му е попречил да се запознае с документите, на които се е основала ЕЦБ, за да обяви реструктурирането на Banco Popular. Според жалбоподателя съществува постоянна съдебна практика, съгласно която ефективната съдебна защита, предвидена в член 47 от Хартата, изисква заинтересованото лице да може да се запознае с мотивите на взетото спрямо него решение. Освен това жалбоподателят счита, че с оглед на принципа на състезателност, който е неразделна част от правото на защита, страните в процеса имат право да се запознаят с всички представени пред съда доказателства и становища, за да повлияят на решението му и да ги обсъдят. Предвид тези обстоятелства жалбоподателят счита, че приемането на административен акт, който лишава частноправните субекти от собственост, като се основава на документи, с които те не са могли да се запознаят, представлява нарушение на основното им право на ефективна съдебна защита.
- 308 Жалбоподателят признава, че в някои производства съществува изключение от общото правило за достъп до документи, когато отказът на достъп се препоръчва поради императивни съображения, свързани с държавната сигурност. Той обаче настоява, че настоящият случай не е такъв. Добавя, че исканите документи се отнасят до конкретен факт, а именно ликвидността на Banco Popular.
- 309 Освен това жалбоподателят счита, че член 53, параграф 1 от Директива 2013/36 и член 84 от Директива 2014/59 допускат разкриването на поверителна информация в рамките на национални граждански, търговски или наказателни производства за несъстоятелност на

кредитни институции. В това отношение той уточнява, че трябва да се приеме, че тези изключения от принципа на поверителност са приложими и в производствата пред съдилищата на Съюза по силата на член 47 от Хартата.

- 310 Накрая, жалбоподателят изтъква, че квалифицирането на исканите документи като поверителни при всички положения е непропорционална мярка, която не отговаря на условията по член 52 от Хартата.
- 311 ЕЦБ, подкрепяна от Комисията и от Banco Santander, оспорва доводите на жалбоподателя.
- 312 Член 47, първа алинея от Хартата прогласява правото на ефективни правни средства за защита пред съд, а във втора алинея — правото на справедлив съдебен процес.
- 313 Съгласно постоянната съдебна практика правото на ефективна съдебна защита изисква заинтересованото лице да може да се запознае с мотивите за взетото по отношение на него решение посредством прочита на самото решение или чрез изпращането на мотивите му по искане на това лице, без да се засяга правомощието на компетентния съд да изиска изпращането им от съответния орган, за да може то да защити правата си при възможно най-добрите условия и да реши, разполагайки с цялата необходима информация, дали е необходимо да сезира компетентния съд, както и за да се предостави на този съд пълна възможност за упражняване на контрол за законосъобразността на разглежданото решение (вж. решения от 18 юли 2013 г., Комисия и др./Кади, C-584/10 P, C-593/10 P и C-595/10 P, EU:C:2013:518, т. 100 и цитираната съдебна практика, и от 3 февруари 2021 г., Ramazani Shadary/Съвет, T-122/19, непубликувано, EU:T:2021:61, т. 50).
- 314 В случая единствените решения, които ЕЦБ е приела по отношение на жалбоподателя, са трите обжалвани решения. Жалбоподателят обаче е могъл да се запознае с мотивите на тези решения и да ги оспори пред Общия съд с жалбата по настоящото дело, подадена на основание член 263 ДФЕС, което доказва действителното наличие на правото му на ефективни правни средства за защита.
- 315 Противно на твърдяното от жалбоподателя в точка 73 от жалбата, ЕЦБ не е „обявила реструктуриране на Banco Popular“, а е обявила в направената от нея оценка FOLTF, че тази кредитна институция е проблемна или има вероятност да стане проблемна по смисъла на член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014. Оценката FOLTF представлява подготвителен акт, чиято цел е да позволи на ЕСП да вземе решение за реструктурирането на Banco Popular (вж. в този смисъл определение от 6 май 2019 г., ABLV Bank/VSE, T-281/18, EU:T:2019:296, т. 36). Така и при всички положения сама по себе си оценката FOLTF не е произвела задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, като измени съществено правното му положение, тъй като единствено приемането и последващото влизане в сила на схема за реструктуриране, както и прилагането на инструменти за реструктуриране по смисъла на член 22, параграф 2 от Регламент № 806/2014 могат да изменят това положение.
- 316 В случай че настоящото основание следва да се разбира в смисъл, че жалбоподателят всъщност твърди, че правото му на ефективни правни средства за защита е било нарушено, тъй като не се е запознал с документите, въз основа на които е прието решението, по силата на което дейността на Banco Popular е прехвърлена на Banco Santander, а именно Решение

SRB/EES/2017/08 на изпълнителната сесия на ЕСП от 7 юни 2017 г. относно схема за реструктуриране на Banco Popular, следва да се припомни, че жалбоподателят е подал жалба за отмяна на това решение пред Общия съд, по която е образувано дело T-628/17.

- 317 Съдебната практика относно правото на ефективна съдебна защита обаче не изисква в рамките на заявление, подадено съгласно Решение 2004/258, ЕЦБ да предоставя достъп до някои документи, от които заявителите твърдят, че имат нужда, за да подготвят жалба за отмяна на решение, прието от друга институция. Тази констатация произтича от характеристиките на въведения с Решение 2004/258 режим на достъп до документи.
- 318 Всъщност, първо, член 1 от Решение 2004/258 предвижда, че целта на това решение е да определи условията за подаване на заявления за публичен достъп до държаните от ЕЦБ документи. Следователно Решение 2004/258 няма за цел да уреди въпросите, свързани с доказателствата, които страните трябва да представят в рамките на съдебно производство (вж. по аналогия решения от 14 май 2019 г., *Commune de Fessenheim* и др./Комисия, T-751/17, EU:T:2019:330, т. 123 и от 30 януари 2020 г., *СВА Spielapparate- und Restaurantbetrieb*/Комисия, T-168/17, непубликувано, EU:T:2020:20, т. 74).
- 319 Второ, по силата на член 2, параграф 1 от Решение 2004/258 право на достъп до документите на ЕЦБ има „всеки гражданин на Съюза и всяко физическо или юридическо лице, пребиваващо или чието седалище според учредителния акт е в държава членка“. Следователно целта на Решение 2004/258 не е да установи правила за защита на конкретния интерес, който едно или друго лице би могло да има от достъпа до документ (вж. по аналогия решения от 1 февруари 2007 г., *Sison/Съвет*, C-266/05 P, EU:C:2007:75, т. 43, от 30 януари 2020 г., *СВА Spielapparate- und Restaurantbetrieb*/Комисия, T-168/17, непубликувано, EU:T:2020:20, т. 74 и от 6 февруари 2020 г., *Compañía de Tranvías de la Coruña*/Комисия, T-485/18, EU:T:2020:35, т. 80).
- 320 Трето, трябва да се припомни, че ако един документ е оповестен в резултат на заявление за достъп, подадено на основание Решение 2004/258, той става публичен и има действие *erga omnes*, тоест този документ може да бъде предоставен на други заявители и всяко лице има право на достъп до него. Такова действие *erga omnes* обаче очевидно надхвърля сферата на законните интереси на страна, която цели да се позове на правото си на ефективни правни средства за защита за целите на разглеждане на друго дело пред Общия съд (вж. в този смисъл определение от 1 септември 2015 г., *Pari Pharma/ЕМА*, T-235/15 R, EU:T:2015:587, т. 71).
- 321 Въпросът дали дадено лице се нуждае от определен документ, за да подготви жалба за отмяна, е въпрос, който спада към разглеждането на жалбата (вж. по аналогия решения от 26 април 2005 г., *Sison/Съвет*, T-110/03, T-150/03 и T-405/03, EU:T:2005:143, т. 55 и от 26 май 2016 г., *International Management Group*/Комисия, T-110/15, EU:T:2016:322, т. 57). Следователно жалбоподателят би могъл да се позове успешно на основание, изведено от нарушение на член 47 от Хартата, само в рамките на жалбата срещу решението за приемане на схема за реструктуриране на Banco Popular, тоест в рамките на дело T-628/17. Както правилно припомнят ЕЦБ и Комисията, в рамките на това дело Общият съд може надлежно да приложи предвидения в Процедурния правилник специален и пълен режим за представяне и използване на документи (вж. в това отношение т. 296 по-горе).
- 322 С оглед на гореизложеното следва да се заключи, че ЕЦБ не е нарушила член 47 от Хартата. Поради това четвъртото основание трябва да се отхвърли.

323 С оглед на всички изложени по-горе съображения второто обжалвано решение следва да се отмени в частта, в която отказва достъп до резултата от гласуването в Управителния съвет на ЕЦБ, който се съдържа в протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет на ЕЦБ, и да се отхвърли жалбата в останалата ѝ част.

V. По съдебните разноски

324 Съгласно член 134, параграф 2 от Процедурния правилник, когато има няколко загубили делото страни, Общият съд взема решение по разпределянето на съдебните разноски. Тъй като в случая ЕЦБ и жалбоподателят са загубили частично делото, ЕЦБ следва да понесе една трета от направените от нея съдебни разноски, а жалбоподателят да понесе, наред с направените от него съдебни разноски, и две трети от съдебните разноски на ЕЦБ.

325 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски. Следователно Комисията трябва да понесе направените от нея съдебни разноски.

326 Съгласно член 138, параграф 3, трета алинея от Процедурния правилник Общият съд може да разпорежи встъпила страна, различна от посочените в параграфи 1 и 2 от този член, да понесе направените от нея разноски. В случая следва да се постанови, че Banco Santander, встъпила в подкрепа на исканията на ЕЦБ, ще понесе направените от нея съдебни разноски.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (трети разширен състав)

реши:

- 1) **Отменя Решение LS/MD/17/406 на Европейската централна банка (ЕЦБ) от 7 ноември 2017 г. в частта, в която отказва достъп до резултата от гласуването в Управителния съвет на ЕЦБ, който се съдържа в протокола от 447-ото заседание на Управителния съвет на ЕЦБ.**
- 2) **Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.**
- 3) **Aeris Invest Sàrl понася направените от него съдебни разноски, както и две трети от съдебните разноски на ЕЦБ.**
- 4) **ЕЦБ понася една трета от направените от нея съдебни разноски.**
- 5) **Комисията и Banco Santander, SA понасят направените от тях съдебни разноски.**

Collins

Kreuschitz

Csehi

De Baere

Steinfatt

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 октомври 2021 година.

Подписи